ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீஹயக்³ரீவாய நம:

வித்³யார்தி²நாமுபகாரகாய

ஶ்ரீமஹாபா⁴ரத மநுஸ்ம்ருதி

பஞ்சதந்த்ர ஹிதோபதே³ஶ க்³ரந்த²க³த

நீதிப்ரதிபாத³கஶ்லோகாத்மகம்

இத³ம்

நீதிஶாஸ்த்ரம்.

நீதி சாஸ்திரம்.

த்³ராவிட³தாத்பர்யஸஹிதம்.

ஶ்ரீ கநகாசலய்யேந

பரிஶோதி⁴தம்.

விரோதி⁴க்ருத்ஸம்வத்ஸர மார்க³ஶீர்ஷ மாஸே

முத்³ரிதம் ஸவிஜயதே தராம்.

சென்னபுரி.

1911.

அடியில்கண்ட புஸ்தகம் அ. அனந்தாசார்யர் 37, வெங்கிடராம அய்யர் தெருவு, கிருஷ்ணப்பநாயகன் அக்ரஹாரம் மதராஸ். என்று எழுதி வி. பி. மூலமாய் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

நீதிசாஸ்தரம் திகரு காகிதம்	...	0	3	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
பகவத்கீதை பாகட்டு மூலம்	...	0	5	0
ஷை அர்த்தம்	...	0	12	0
ஷை ப்ரதிபததாத்பர்ய மதத்ரயம்	...	1	4	0
விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் மூலம் பாகட்டு	...	0	5	0
ஷை மட்டம்	...	0	2	0
ஷை ப்ரதிபததாத்பர்ய மதத்ரயம்	...	0	12	0
சுந்தரகாண்டமூலம் திக்கு பாகட்டு	...	0	12	0
ஷை தாத்பர்யம்	...	1	8	0
லலிதாஸஹஸ்ரநாமம்	...	0	5	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
சப்த மஞ்சரி திகரு	...	0	4	0
ஷை ரப்பு	...	0	2	0
அமரம் 3-காண்டம்	...	0	4	0
ஷை வுரை	...	0	12	0
சிவஸஹஸ்ரநாமம் திகரு	...	0	4	0
ஷை ரப்பு.	...	0	2	0
பாஷாமஞ்சரி	...	0	2	0
ரகுவம்சம் 6-சர்வகம்	...	0	5	0
ஷை 6 முதல் 12 வரையிலும்	...	0	6	0
மாசம்—1 முதல் 6 வரையிலும	...	0	6	0
உறிதாபதேசம்	...	0	3	0
கவ்பமஞ்சரி	...	0	6	0
ச்ரார்தப்ரயோகம்	...	0	2	0
கல்யாணபஞ்சாதி	...	0	1	6
கிரந்த அரிசுவடியும் தமிழ் அர்த்தமும்	...	0	1	0
ஷை 2-வது பாகம் கிரந்த பெரிய பதங்களுக்கு சரியான தமிழ் அர்த்தமும் ஸமஸ்க்ருத கதைகளுக்கு தமிழ் தாத்பரியம்	...	0	4	0

ஸம்ஸ்க்ருத எல்லா புஸ்தகங்களும் விற்கப்படும்.

ஶ்ரீரஸ்து.

நீதிஶாஸ்த்ரம்.

ஸபாகல்பதரும் வந்தே வேதஶாகோபஜீவிதம் ।
ஶாஸ்த்ரபுஷ்பஸமாயுக்தம் வித்வத்ப்ரமரஶோபிதம் ॥

(தாத்பர்யம்) வேதங்களாகிற கிளைகளுள்ளதும், சாஸ்த்ரங்களாகிற புஷ்பங்களோடு கூடினதும், வித்வான்களாகிற வண்டுகளால் ப்ரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமான ஸபையென்கிற கல்பவ்ருக்ஷத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்றவாறு.

(அதாவது, வேதசாஸ்த்ரஸம்பந்நரான ப்ராஹ்மண ஸபையை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்றபடி). க.

ப்ரணம்ய ஸர்வலோகேஶம் தேவதேவம் ஶ்ரிய:பதிம் ।
நீதிஶாஸ்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தஸம்யுதம் ॥

(தாத்) ஸர்வலோகேச்வரனும், தேவாதிதேவனுமான ஸ்ரீமந் நாராயணனை நமஸ்கரித்து ஸகலசாஸ்த்ரார்த்த யுக்தமான நீதிசாஸ்த்ரத்தினுடைய மஹிமையைச் சொல்லுகின்றேன். உ.

யுதிஷ்டிர உவாச.

ஶ்லோ॥ ஸத்யம் மாதா பிதா ஜ்ஞாநம் தர்மோ
ப்ராதா தயா ஸகா। ஶாந்தி: பத்நீ க்ஷமா புத்ர:
ஷடேதே மம பாந்தவா:॥

(தாத்) ஸத்யமாகிறதாய், ஞானமாகிற தகப்பன், தாமமாகிற உடன் பிறந்தோன், தயையாகிற ஸ்நேஹிதன், சாந்தியாகிற பார்யை, க்ஷமையாகிற குமாரன், ஆகிய இவ்வாறுவரும் எனக்கிஷ்டமான பந்துக்களென்றுசொன்னார்.

பீம உவாச.

ஶ்லோ॥ ப்ராணம் வாபி பரித்யஜ்ய மாநமேவாபி
ரக்ஷயேத்। அநித்யோ பவதி ப்ராணோ மாந
மாசந்த்ரதாரகம்॥

(தாத்) தனக்கு மானஹானிகரமான ஆபத்து வந்தபோது ப்ராணனையாவது விட்டு மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில்ப்ராணம் க்ஷணபங்குரம், மானமோ ஆசந்த்ரதாரகமானது. ௨.

அர்ஜுந உவாச.

ஶ்லோ॥ பராந்நோத்ஸவா விப்ரா காவோ நவத்ரு
ணோத்ஸவா:। பர்த்ருமநோத்ஸவா நார்யோ
ஹம் க்ருஷ்ணரணோத்ஸவ:॥

(தாத்) ஸாமாந்யப்ராஹ்மணருக்கு பாராந்நம் ஸந்தோஷகரமானது, பசுக்களுக்கு பசும்புல் ஸந்தோஷகரமானது,

பதிவ்ரதைகளுக்கு தேசாந்தரம் போயிருந்த தங்களுடைய பர்த்தாக்கள் வரவு ஸந்தோஷகரமானது. யுத்தமே எனக்கு ஸந்தோஷகரமானதென்று அர்ஜுனன்சொன்னான். ௫.

𑌨𑌕𑍁𑌲𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋
𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

(தாத்) பரஸ்த்ரீயைத்தாய்போலவும், பரத்ரவ்யத்தை ஓட்டாங்கச்சி போலவும், மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலவும், எவன்பார்க்கிறானோ அவன் ப்ரஹ்மஜ்ஞானியாவானென்று நகுலன் சொன்னான். ௬

𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌵
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤
𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

(தாத்) சரீரங்கள் அநித்யங்கள், ஸம்பத்து சாச்வதமன்று, ம்ருத்யுவானவன் எப்போதும் ஸமீபத்திலிருக்கிறான், ஆகையால் தர்மஸங்க்ரஹமே செய்யவேண்டுமென்று ஸஹதேவன் சொன்னான். ௭

𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋 । 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌰𑌂𑌵𑌿

[illegible] | யோநிஃ க்லித்யதி நாரீணாம் தத்ஸத்யம்
ப்ரூஹி கேசவ ||

(தாத்) ஸுந்தரமுள்ள புருஷனைக்கண்டால அவன் உடன்பிறந்தோனாயினும், பிதாவாயினும், புத்ரனாயினும் ஸ்த்ரீகளுக்கு காமம் உண்டாகிறதே அதின் உண்மையான காரணத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஸ்வாமி. ௮.

ஶ்லோ|| பஞ்சைவ பதயஸ்ஸந்தி ஷஷ்டேஷ்வபி ரமதே |
புருஷாணாமபாவேந ஸர்வா நார்ய:
பதிவ்ரதா: ||

(தாத்) எனக்கு ஐந்துபேர் புருஷர்களிருந்தும் ஆறுவது புருஷன் மீதிலும காமம் உண்டாகிறது ஆதலால புருஷர்கள் அகப்படாவிட்டால் எல்லா ஸ்திரீகளும் பதிவிரதைகள் தான்-எ-று. ௯

ஸ்ரீக்ருஷ்ண உவாச.

ஶ்லோ|| ஔதும்பராணி புஷ்பாணி ச்வேதவர்ணம் ச வாயஸம் | மத்ஸ்யபாதம் ஜலே பச்யேத் ந நாரீஹ்ருதயஸ்திதம் ||

(தாத்) அத்திப்பூவைப்பார்த்தாலும் பார்க்கலாம்வெள்ளைக்காக்கையைகண்டாலும் காணலாம ஜலத்தில் மீன்காலைக்கண்டாலும் காணலாம, ஸ்திரீகளுடைய ஹ்ருதயத்தை மாத்திரம் அறியக்கூடாது - என்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் சொன்னார்-எ-று. ௧௦.

ஶ்லோ || துர்பிக்ஷே சாந்நதாதாரம் ஸுபிக்ஷே ச
ஹிரண்யதம் | சதுரோஹம் நமஸ்யாமி ரணே
தீரம் ருணே சுசிம் ||

(தாத்) துர்பிக்ஷகாலத்தில் அன்னதானம் செய்பவனையும், ஸுபிக்ஷகாலத்தில் தனதானம் செய்பவனையும், போர்க்களத்தில் தைர்ய முள்ளவனையும், ருணத்தில் சுசியுள்ளவனையும், அதாவது கடனில்லாதவனையும் இந்நால்வரையும் நான் நமஸ்கரிப்பேனென்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னார். கக.

கர்ணவாக்யம்.

ஶ்லோ | விப்ரஹஸ்தே தநம் தத்யாத் ஸ்வபார்யாயாஞ்ச
யௌவநம் | ஸ்வாமிகார்யே ச ப்ராணம் [illegible]
[illegible] |

(தாத்) வாரீர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமி! தான் தேடினபொருளை ப்ராஹ்மணவிநியோகம்செய்யவேண்டும். யௌவநத்தைத் தன்மனையாளிடத்துக் கழிக்கவேண்டும். தன் ப்ராணனை ஸ்வாமிகார்யத்தில் விநியோகப்படுத்தவேண்டும். என்பது என்னுடைய கருத்து என்றான். கர்ணன். கஉ.

ஸாத்யகிவாக்யம்.

ஶ்லோ || ஸர்வஸ்ய காத்ரஸ்ய சிர: ப்ரதாநம்
ஸர்வேந்த்ரியாணாம் நயநம் ப்ரதாநம் |
ஷண்ணாம் ரஸாநாம் லவணம் ப்ரதாநம்
பவேந்நதீநாமுதகம் ப்ரதாநம் ||

(தாத்) தேஹம் முழுவதுக்கும் சிரஸ் ப்ரதாநம், இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நேத்ரம் ப்ரதாநம்; ரஸங்களுக்குள்ளே லவணம்ப்ரதாநம், நதிகளுக்குஜலம் ப்ரதாநம்-எ-று. கங.

ஶ்லோ ॥ ஶரீரஸ்யைகம் ஸர்வாங்கம் ஶிர: ப்ரதாநம்
ஸர்வேந்த்ரியாணாம் நயநம் ப்ரதாநம் । ஷண்ணாம் ரஸாநாம்
லவணம் ப்ரதாநம் பவேந்நதீநாம் உதகம் ப்ரதாநம் ॥

(தாத்) பாண்டங்கள் வெவ்வேறு ஆனாலும் மண் ஒன்றே, பணி பல ஆனாலும் பொன் ஒன்றே, பசுக்கள் பல ஆனாலும் பால் ஒன்றே; அதுபோல சரீரம் பல ஆனாலும் பரமாத்மா ஒருவனே யென்றறியவேண்டும் கச.

ஶ்லோ ॥ கடாநாம் ச பாத்ராணாம் ந ம்ருத் ந பேத:
காஞ்சநபாத்ராணாம் ந ஹேம ந பேத: । விசித்ரபாத்ரா
ணாம் ந க்ஷீரம் ந பேத: ஶரீரபேதேந ந ஆத்மபேத: ॥

(தாத்) அர்த்தத்திலாசையுள்ளோர்க்கு குருவும், பந்துவுமில்லை. காமாதுரருக்கு பயமும் லஜ்ஜையுமில்லை, வித்யார்த்திகளுக்கு ஸுகமும் துக்கமுமில்லை, பசியுள்ளோர்க்கு ருசியும் பக்குவமுமில்லை எ-று. கரு.

ஶ்லோ ॥ அர்த்தாதுராணாம் ந குருர் ந பந்து: காமாதுராணாம்
ந பயம் ந லஜ்ஜா । வித்யாதுராணாம் ந ஸுகம் ந து:கம்
க்ஷுதாதுராணாம் ந ருசிர் ந பக்வம் ॥

(தாத்) தாதாதரித்ரனாகுதலும் க்ருபணன்தநாட்யனாகுதலும், பாபிதீர்காயுஷ்கனாகுதலும் புண்யாத்மா அல்பாயுஷ்கனாகுதலும், குலஹீனன்ராஜாவாகுதலும். குலச்ரேஷ்டன் ஸேவகனாகுதலும், ஆகிய இவ்வாறு குணங்களையும் கலியுகத்தில் அடைகிறார்கள் ஜனங்கள்-எ-று. கசு.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌋𑌣𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌾 । 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பார்யா வியோகமும், ஸ்வஜநரைத்தூறுகையும், கடனில் மீதிவைப்பதும், குலஹீநனிடத்து ஸேவகையும், தாரித்ர்யகாலத்தில் பந்துதர்சநமும், இவ்வைந்தும் சரீரத்தை நெருப்பில்லாமலே தஹிக்கும். கஎ.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂
𑌗𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌚 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌶𑌃 ॥

(தாத்) ஒருவனுடைய புஸ்தகமும், ஸ்திரீயும் தநமும் பிறர்கையிலசப்பட்டால் போனதேயாம். ஒருவேளை திரும்பிவந்தாலும் புத்தகம் ஜீர்ணமாயும், வநிதைப்ரஷ்டையாய், தனம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாயும் வரும-எ-று. கஅ.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ [illegible]
[illegible]
𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

(தாத்) ஆயுஸ்ஸு, ஆஸ்தி, குடும்பத்தில் கலகம், மந்த்ரம் ஔஷதம, புணர்சசி, தாநம், மாநம், அவமாநம் இவ்வொன்பதும், புத்திமான்களாலே பிறருக்குதெரியாமல் காக்கப்படத்தக்கவைகள்-எ-று. ௧௯.

ஶ்லோ ॥ ருணாநுபந்தரூபேண பஶுபத்நீஸுதாலயா꞉ । ருணக்ஷயே க்ஷயம்யாந்தி கா தத்ர பரிதேவநா ॥

(தாத) ஸகல ஜனங்களுக்கும், பசுக்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள், வீடுகள இவை ஜந்மாந்தர ருணஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன. ருணம் தீர்ந்தவுடனே நாசத்தையடைகின்றன. ஆகையால இவ்விஷயங்களில் வ்யஸநமேன்-எ-று. ௨௦.

ஶ்லோ ॥ ப்ரஜாதூஷகஶ்சைவ யஶ்ச நித்யக்ரியோஜ்ஜித꞉ தீவ்ரகோபவாந꞉ । சத்வார꞉ கர்மசண்டாலா ஜாதிசண்டால உத்தம꞉ ॥

(தாத்) பிரஜை தூஷிப்பவன் நித்யகர்மானுஷ்டானத்தைவிட்டவன், அதிலோபமுள்ளவன், தீக்ஷ்ணகோபமுள்ளவன், இந்நால்வரும் கர்மசண்டாளர். இவர்களைக்காட்டிலும் ஜாதிசண்டாளன் உத்தமன்-எ-று. ௨௧.

ஶ்லோ ॥ ராஜவத் பஞ்சவர்ஷாணி தஶவர்ஷாணி தாஸவத் । ப்ராப்தே து ஷோடஶே வர்ஷே புத்ரம் மித்ரவதாசரேத் ॥

(தாத்) புத்ரனை ஐந்துவயது மட்டும் ராஜன்போலவும்,

பதினைந்துவயதுமட்டும் தாஸன்போலவும், பதினாறும் வயதுமுதல ஸ்நேஹிதன்போலவும நினைதது நடக்கவேண்டும். எ-று. உஉ.

ஶ்லோ ॥ த்ரிஸ்த்ரி ப்ரஸூய ஸிம்ஹா: பஞ்சவ்யா
க்ரா: ப்ரஸூதிபி: । அதர்மா நஷ்டஸந்தா
நா தர்மஸந்தாநவர்த்திந: ।

(தாத்) ஸிம்ஹங்கள் மும்மூன்றாய்ப்பிறக்கும், புலிகள் ஐவைந்தாய் பிறக்கும ஆனாலும் அவற்றின் அதர்மம் அவைகளின் ஸநதாநத்தை நாசம பண்ணுகிறது. பசுக்கள் ஒவ்வொன்றாய்ப்பிறக்கும் ஆனாலும் அவற்றின்தர்மம் அவைகளின் ஸந்தாநத்தை வ்ருத்தி பண்ணுகின்றது-எ-று. (தர்மமே வ்ருத்தியை யடையுமென்றபடி) உங.

ஶ்லோ ॥ பாலார்க: ப்ரேததூமஶ்ச வ்ருத்தஸ்த்ரீ பல்வ
லோதகம் । ராத்ரௌ தத்யந்நபுக்திஶ்ச ஆயு:
க்ஷீணம் திநேதிநே ॥

(தாத) உதயகாலத்தில் ஸூர்யனைக்காணுவதும், பிணப்புகைபிடிக்கையும், தன்னிறபெரியாளோடு புணர்தலும, குட்டையாய்த்தேங்கும் அழுக்குநீரைக் குடித்தலும, இரவில் தயிர் சாதம் உண்ணுதலும் ஆகிய இவைகள் நாளுக்குநாள் ஆயுளைக்குறைச்கும்-எ-று. உச.

ஶ்லோ ॥ வ்ருத்தார்க: ஹோமதூமஶ்ச பாலஸ்த்ரீ நிர்மலோ
தகம் । ராத்ரௌ க்ஷீராந்நபுக்திஶ்ச ஆயுர்வ்ரு
த்திர்திநேதிநே ॥

(தாத்) ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்யனை தர்சித்தலும், ஹோமபபுகைப்படுதலும, தன்னிற்சிறியாளோடு புணர்தலும், இரவிற்பாலுஞ்சோறுண்ணலும ஆகிய இவைகள்நாளுக்குநாள ஆயுளைவளாக்கும; ௨௫.

ஶ்லோ ॥ உத்தமம் ஸ்வார்ஜிதம் வித்தம் மத்யமம் பித்ருரார்ஜிதம் । அதமம் ப்ராத்ருவித்தஞ்ச ஸ்த்ரீவித்த மதமாதமம் ॥

(தாத்) தான்தேடியபொருள் உத்தமம், தகப்பன்வைத்தபொருள் மத்யமம, உடன்பிறநதவன்பொருள் அதமம், ஸ்த்ரீதநம் அதமாதமம்-எ-று. ௨௬.

ஶ்லோ ॥ உத்தமம் ஸ்வவித்யயா மத்யமம் க்ருஷிவாணிஜ்யகம் । அதமம் ஸேவகாவ்ருத்தி: ம்ருத்யுஸ்சோர்யஜீவநம் ॥

(தாத) தன்குலவித்தையால் ஜீவித்தல் உத்தமம். வ்யவஸாயம் வயாபாரத்தால ஜீவித்தல் மத்யமம் ஊழியஞ்செயது ஜீவித்தல் அதமம் திருடிப்பிழைத்தல் இரந்தவனோடொபபாம-எ-று. ௨௭.

உத்தமே க்ஷணகோபஸ்யாத் மத்யமே கடிகாத்வயம் । அதமே ஸ்யாதஹோராத்ரம் பாபிஷ்டே மரணாந்தகம் ॥

(தாத்) கோபமானது உத்தமனிடத்து க்ஷணப்போதும், மத்யமனிடத்து இரண்டுநாழிகையும், அதமனிடத்தில் ஒரு இரவும்பகலும், பாபியிடத்தில் மரணபர்யந்தமுமிருக்கும்-எ-று. ௨௮.

ஶ்லோ ॥ ஸ்வபுத்ரிலாபமேவ குருபுத்ரிவிஶேஷத꞉ । பரபுத்ரிவிநாஶாய ஸ்த்ரீ
புத்ரி꞉ ப்ராணபயங்கரீ ॥

(தாத்) தன் புத்திலாபத்தைத்தரும். குருபுத்தி விசேஷலாபத்தைக்கொடுக்கும். பிறா புத்தி விநாசத்தைக்கொடுக்கும், ஸ்தரீபுத்தி கொல்லும்-எ-று. ௨௯.

ஶ்லோ ॥ க்ருஹத்வாரி திஷ்டதி அதிதிம் ஹித்வா யோ நர꞉ । ஸ ஆபோஶநம் ஸுராபாநஸமம்
கோமாம்ஸபக்ஷணம் ॥

(தாத்) வாசலிலிருக்கும் அதிதியைவிட்டு விட்டு சாப்பாட்டுக்கு ஜலமுதலில் வாங்குகிறவனுக்கு அந்த ஆபோசநம் ஸுராபாநதுல்யமாகும், அன்னம் கோமாம்ஸ பக்ஷணமாகும்-எ-று. ௩௦.

ஶ்லோ ॥ தர்ஶநாத் சித்தவைகல்யம் ஸ்பர்ஶநாத் தநக்ஷயம் । ஸம்போகாத் க்ஷீயதே புண்யம்
வேஶ்யா ப்ரத்யக்ஷராக்ஷஸீ ॥

(தாத்) விலைமாதருடைய காட்சியினல் சித்தவைகல்யமுண்டாகும். மெய்தீண்டலால் தநக்ஷயமாகும், புணர்ச்சியால் பாபம்ஸம்பவிக்கும், ஆகையால் வேசையாஸ்த்ரீகள ப்ரத்யக்ஷ ராக்ஷஸாகளாவர்கள்-எ-று. ௩௧.

ஶ்லோ ॥ ஊரஸ்தாநயநம் ஹந்தி ஹந்தி வேஶ்யாய
நாஸிகாம் । ஆயுஷ்யம் ஹந்தி ஸர்வம் ஹந்தி
திவாமைதுநம் ॥

(தாத்) தாஸியைப் புணர்தல் மானத்தையழிக்கும். வேசியைப் புணருதல் தநாதிகளையழிக்கும் விதவைகளைப் புணர்தல் ஆயுளைக்குறைக்கும், பிராமணஸ்திரீயைப்புணர்தல் எல்லாவற்றையுமழிக்கும்-எ-று. ௫௨.

ஶ்லோ ॥ துர்ஜநம் காஞ்சநம் பேரீம் துஷ்டஸ்த்ரீம் துஷ்டவாஹநம் । இக்ஷுதண்டம் திலாந் ஶூத்ராந் மர்தயேத் ஸர்வதா புத: ॥

(தாத்) துர்ஜநனையும் பொன்னையும் பேரியையும் துஷ்டஸ்திரீயையும் முரட்டுக்குதிரையையும் கருப்பங்கழிகளையும் எள்ளையும் சூத்ரர்களையும் நற்குணவ்ருத்தியின்பொருட்டு அடிக்கவேண்டும்-எ-று. ௫௫.

ஶ்லோ । ந க்ஷத்ரியத்வயம் யாயாத் ந த்ரயம் ப்ராஹ்மணாஸ் ததா । ந சதுஷ்டயம் ஶூத்ராணாம் பஞ்ச வைஶ்யா: ந கச்சது ॥

(தாத்) ஒருகாரியத்திற்குப் போகும்போது இரண்டுபேர் க்ஷத்ரியரும், மூன்றுபேர் ப்ராஹ்மணரும், நான்குபேர் சூத்ரரும் ஐந்துபேர் வைசயரும் போகலாகாது.

ஶ்லோ ॥ உஷ:ப்ரஶம்ஸதி கார்க்ய: ஶகுநம் ச ப்ருஹஸ்பதி: । மநோஜயந்து மாண்டவ்ய: விப்ரவாக்யம் ஜநார்தந: ॥

(தாத்) ஒருகாரியத்திற்கு போவதற்கு உஷ: காலம் நல்லதென்று கார்க்யமுனிவரும், சகுநம் பார்க்கவேண்டுமென்று ப்ருஹஸ்பதியும், இப்பொழுதுபோனல் காரியம்

ஸபலமாகு மென்கிற மநோதைர்யமே போதுமென்று பாண்டவ்யரும். ப்ராஹ்மணன் போகலாமென்றால்போக வேண்டுமென்று ஜநார்தநரும சொன்னார்கள். ௩௫.

ஶ்லோ || ஶஶீ தீபகஸ் ஸந்த்யாயாம் மத்யாஹ்நே தீபகோ
ரவி: | தர்மோ லோகத்ரயே தீபஸ் ஸத்பு
த்ர: குலதீபக: ||

(தாத்) சந்த்ரன் ராத்ரியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறான். ஸூர்யன் மத்யாஹ்நகாலத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறான். தர்மம் மூன்றுலோகங்களையும் பரகாசிபபிக்கும. ஸத்புத்ரன் குலத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கின்றான்-எ-று. ௩௬.

ஶ்லோ || ஸ பந்துர்யோ ஹிதேஷு ஸ்யாத் ஸ பி
தா யஸ்து போஷக: | ஸ ஸகா யத்ர விஶ்வாஸ
ஸ்ஸா பார்யா யத்ர நிர்வ்ருதி: ||

(தாத்) மேன்மையைக்கோரினவனே பந்து. காப்பாற்றினவனே தகப்பன். விசவாஸ முள்ளவனே ஸ்நேஹிதன். ஸுக முண்டாக்கவல்லவளே மனைவி-எ-று. ௩௭.

ஶ்லோ || அர்த்தாநாமர்ஜநே து:க்கமர்ஜிதாநாம்
து ரக்ஷணே | நாஶே து:க்கம் வ்யயே து:க்கம் தி
கர்த்தம் து:க்கபாஜநம் ||

(தாத்) த்ரவயங்களை ஸம்பாதிப்பதிலும் துக்கம். ஸம்பாதிததவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலும் துக்கம். அவற்றினழிவிலும், சிலவிலும் துக்கம். ஆகையால் துக்கத்திற்கு மூலமான தநம் என்ன ப்ரயோஜநம்-எ-று. ௩௮.

ஸ்லோ॥ ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி
ஸுரைரபி । லலாடலிகிதா ரேகா பரி
மார்ஷ்டும் ந ஶக்யதே ॥

(தாத்) விஷ்ணுவினாலாயினும், சிவனாலாகினும், ப்ரஹ்மாவாலாகினும் மற்ற தேவதைகளாலாயினும, தலையிலெழுதின எழுத்தைத் துடைக்கமுடியாது. ஆகையால் மனுஷ்யர்களால் ஆகத்தக்கது ஒன்றுமிலலை என்றபடி. ௩௯.

ஸ்லோ॥ க்ருதேந வர்த்ததே புத்தி: க்ஷீரேணாயு:
ஷ்யவர்த்தநம் । ஶாகேந வர்த்ததே வ்யாதிர் மாம்
ஸம் மாம்ஸேந வர்த்ததே ॥

(தாத்) நெய்யால் புததியும, பாலால் ஆயுளும், கறிகாய்களால் ரோயும் மாம்ஸத்தினால மாம்ஸமும விருததியடைகின்றன-எ-று. ௪௰.

உத்ஸாஹஸ்ஸாஹஸம் தைர்யம் புத்தி: ஶக்தி: ப
ராக்ரம: । ஷடேதே யத்ர திஷ்டந்தி தத்ர
தேவோபி திஷ்டதி ॥

(தாத்) ஸந்தோஷம், ஸாஹஸம், தைர்யம், புத்தி, சக்தி, பராக்ரமம் இந்த ஆறும் எவனிடத்திலிருக்கின்றதோ அவனுக்கு தைவஸஹாயமுமாகும்-எ-று. ௪௧.

[illegible]

(தாத்) த்ருப்தியில்லாத ப்ராஹ்மணனும், த்ருப்தியுள்ள க்ஷத்ரியனும், வெட்கமுள்ள வெசியும், வெட்கமற்ற குல ஸ்திரீயும் கெடுவார்கள். எ-று. சஉ.

வேதமூலம் ப்ராஹ்மணம் ராஜமூலம் ந்ரு
பம் । க்ருஷிமூலம் வாணிஜ்யம் தநமூலம்
ஜகத் ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணருக்கு வெதமூலமும் க்ருஹத்திற்கு பார்வைமூலமும், தார்யத்திர்கு க்ருஷிமூலமும், ஜகத்திற்கு தநம் மூலம். எ-று. ச௩.

ஶிலாஸு சந்தநம் லேபம் கரஸ்பர்ஷ
போஜநம் । ஜலே ஸ்வமுகம் வீக்ஷணம் ஶக்ர
ஸ்யாபி ஶ்ரியம் ஹரேத் ॥

(தாத்) கல்லின்மேல்வைத்த சந்தநத்தைப் பூசிக்கொள்ளுதலும், பூனைதீண்டிய அன்னத்தைப்புசித்தலும், நீரில் தன்னிழலைப பார்த்தலும், ஆகிய இவை இநதிரனுக்காணு லும், ஐஸ்வர்யத்தைப் போகரும். எ-று, சச.

அஜாரஜ: கராரஜஸ்யா ஸம்மார்ஜநீரஜ: ।
ஸ்த்ரீணாம்பாதரஜஶ்சைவ ஶக்ரஸ்யாபிஶ்ரி
யம் ஹரேத் ॥

(தாத்) ஆட்டின் காற்றூளும், கழுதையின் காற்றூளும் துடப்பத்தின் றூளும், பெண்களின் காற்றூளும், மேலே படிந்தால் இந்திரனுக்காணுலும் ஐசவரியம்துலைந்துபோம்.

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑌤𑍋
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌮𑍌𑌨𑌤𑌃 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பயிரிடுபவனுக்குக் கரிப்பில்லை, ஜபம் செய்பவனுக்குப் பாபமில்லை, மௌனமாயிருப்போனுக்குக்கலகமில்லை, தூங்காமலிருப்பவனுக்கு பயமில்லை. எ-று. ௪௬.

𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁-
𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 । 𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾-
𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) ஸகலகுணஸம்பந்நனான குமாரன் ஒருவனே போதும். மூடர்களான குமாரர்கள நூறுபெயர்களிருந்தாலும் பலன் ஒன்றுமில்லை என்றபடி. இதற்குதிர்ஷ்டாந்தம ஒரு சந்திரனில்லாமல் நக்ஷத்ரங்களெத்தனையிருந்தாலும் என்ன ப்ரயோஜநம ஒன்றுமில்லை என்றபடி. எ-று. ௪௭.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃-
𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌯𑍋
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥

(தாத்) பரஸ்தாபத்துக்குத்தக்க வார்த்தையும், அவனவனிடஸ்பாவத்துக்குத் தக்க காரியமும், தன் சக்திக்குத் தக்ககோபமும், எவனறிவானோ அவனே பண்டிதனாவான்.

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌚𑍋𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁-
𑌕𑍂𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿-
𑌨𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌦𑌶𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

(தாத்) சண்டையிடும் குணமுள்ளவளும், வீட்டுசொத்தைத் திருடுகிறவளும், பிறருக்கு அனுகூலமானவளும், எப்பொழுதும் பரிஹாஸம் செய்பவளும், கணவனுக்கு முன்னுண்பவளும், எப்பொழுதும் அண்டை அசல்வீட்டுக்குப்போகிறவளும் ஆகிய இப்படிப்பட்டவள் பத்துபெற்று அவற்றுக்குத் தாயாயிருந்தாலும், அவளை விடவேண்டும்

கார்யேஷு தாஸீ கரணேஷு மந்த்ரீ ரூ
பேஷு லக்ஷ்மீ: க்ஷமயா தரித்ரீ । ஸ்நேஹே ச
மாதா சயனேஷு வேச்யா ஷட்கர்மயுக்தா
குலதர்மபத்நீ ॥

(தாத்) வீட்டுவேலையில் பணிப்பெண்போலவும், காரியாலோசனையில் மந்திரிபோலவும், ரூபத்தில் மஹாலக்ஷ்மிபோலவும், பொறுமையில் பூமிதேவிபோலவும், ஸ்நேஹத்தில் தாய்போலவும், படுக்கையில் வேசிபோலவும், இவ்வாறுவகையாய் கணவன் விஷயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பவள் குலஸ்திரீயாவாள். எ-று. ௫௦.

நவிஷம் விஷமித்யாஹுர்ப்ரஹ்மஸ்வம் விஷ
முச்யதே । விஷமேகாகினம் ஹந்தி ப்ரஹ்ம
ஸ்வம் புத்ரபௌத்ரகம் ॥

(தாத்) விஷம் விஷமல்ல ப்ராஹ்மணருடைய சொத்தே விஷம் விஷத்தாலதைத்தின்பவனாகிய ஒருவனே சாவான். ப்ராஹ்மணனுடைய ஸொத்தை அபஹரித்தவனுடைய புத்ரபௌத்ராதிகளும் நாசமடைவார்கள். ௫௧.

ஶதநிஷ்கோ தநாட்யஶ்ச ஶதக்ராமேண பூ-
பதி꞉। ஶதாஶ்வ꞉ க்ஷத்ரியோ ராஜா ஶதஶ்லோ-
கேந பண்டித꞉ ॥

(தாத்) நூறுவராகனுள்ளவன் தநிகனெனப் பெறுவன். நூறு க்ராமங்களுக்கு அதிபதியானவன் பூபதியெனப்பெறுவன் நூறுகுதிரைகளுக்குள்ளவன் ராஜனெனப் பெறுவன். நூறுசுலோகங்கள் படித்தவன் பண்டிதனெனப்பெருவன். எ-று. ௫௨.

ஶகடம் பஞ்சஹஸ்தேஷு தஶஹஸ்தேஷு
வாஜிநம் । கஜம் ஹஸ்தஸஹஸ்ரேண துஷ்டம்
தூரேண வர்ஜயேத் ॥

(தாத) வண்டிக்கு ஐந்துமுழமும், குதிரைக்குப் பத்து முழமும், யானைக்கு ஆயிரமுழமும், துர்ஜநனுகக்கு மிகவும் தூரமாயும ஒதுங்கிபோகவேண்டும். எ-று. ௫௩.

அநப்யாஸே விஷம் ஶாஸ்த்ரம் அஜீர்ணே போ-
ஜநம் விஷம் । தரித்ரஸ்ய விஷம் கோஷ்டீ வ்ரு-
த்தஸ்ய தருணீ விஷம் ॥

(தாத்) அப்யாஸமில்லாதவனுக்கு சாஸ்த்ரம் விஷம். ஜீர்ணமில்லாதபோது போஜநம் விஷம். தரித்ரனுக்கு விநோதகோஷ்டி விஷம். கிழவனுக்கு வயதுவந்தபெண்டாட்டி விஷம். எ-று. ௫௪.

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰
𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

(தாத்) நாக்கினாலேயே ஸம்பத்துண்டாகும். நாக்கினாலேயே ஸ்நேஹிதரும பந்துக்களும்வருவார்கள். நாக்கினாலேயேவிலங்கு நேரிடும். நாக்கினாலேயே மரணம்நேரிடும்.

𑌅𑌦𑌾𑌨𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯
𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌵
𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁
𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑍀 ॥

(தாத்) ஒருவன் முப்பிறப்பில் ஒருவருக்கும்கொடாத தோஷததால் தரித்ரனாவான். அந்த தாரித்ர்யத்தால் பாவம்செயவன். அந்த பாபத்தால் நரகம் நேரிடும. அந்த நரகத்தில் சிலநாளிருந்து திரும்பவும் தரித்ரனாய்ப் பிறந்து இவ்வாறே துன்பப்படுவன். எ-று. ௰௬

𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾
𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 ॥

(தாத்) அதிதியும், சிறுவனும்-ஸ்திரீயும், ராஜாவும், மருமகனும் ஆகிய இவ்வைவரும், இருப்பும் இல்லாமையுமறியார்கள், எ-று. ௰௭

𑌕𑍁𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁
𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 । 𑌕𑍁𑌸𑌹𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑍂𑌰
𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

(தாத்) அல்பதேசம், அல்பஸ்நேஹிதன் அல்பராஜ்யம், அல்பபந்து, அல்பஸ்திரீ அல்பபட்டணம், இவற்றைதூரத்திலேயே விடவேண்டும். எ-று, (அதாவது இவற்றைவிட்டுநீங்கவேண்டு மென்றபடி). ௫௮.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚
𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 । 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂𑌚𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

(தாத்) ஸ்திரீகளுக்கு புருஷனைக்காட்டிலும் ஆஹாரம் இரண்டு பங்கும், புத்தி நான்குபங்கும், ஸாஹஸம் ஆறுபங்கும, காமம் எட்டுப்பஙகுமாகும். எ-று. ௫௯.

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌜𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍁
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂𑌶𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌂𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) தன் தேசத்தில் ஜனங்கள்செய்யும் பாபம் ராஜாவையடையும்; ராஜாசெய்யும் பாபம் புரோஹிதனையடையும், பெண்டாட்டிசெய்யும் பாபம் புருஷனை யடையும்.

𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌰𑌿
𑌪𑍁𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇 । 𑌆𑌹𑌾𑌰𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌚
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌜𑍍𑌜𑌃𑌸𑍁𑌖𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) பாடும்போதும் வாத்யம்வாசிக்கும்போதும், நாட்யமாடும்போதும், சத்ருவுடன்போர்செய்யும்போதும்,

சாப்பிடும்போதும், வ்யவஹாரம் பேசும்போதும்வெட்க
த்தை விட்டவனுக்கு சுகம் கிடைக்கும். எ-று. ௯௧

𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑍁𑌲𑌸𑌂
𑌭𑌵𑌾𑌃। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌶𑍋𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾
𑌇𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥

(தாத) ரூபமும், வயசும், நல்ல குலகோத்திரங்களும் உள்ளவராயினும், வித்தையில்லாதார் ப்ரகாசியார் (எது போலவெனில்) கல்யாணமுருக்கம் பூவானது எவ்வளவு செம்மையுள்ளதாயிருந்தும் வாசனையில்லாததனால் ப்ரகாசியாததுபோல எ-று. ௯௨

𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍। 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) ஒருகுலத்துக்கு ஹானியுண்டாகும் பொழுது அதற்கு ஹேதுபூதனான ஒருவனை த்யஜிக்கவேண்டும் ஒரு க்ராம நிமித்தமாய் ஒருகுலத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். ஒரு தேசநிமித்தமாய் ஒருகிராமத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். தனக்கு உபத்ரவம் வந்தபோது தனக்குள்ள பூமியை த்யஜிக்கவேண்டும். எ-று. ௯௩

𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯
𑌮𑍍𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂
𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 ॥

(தாத்) குயிலுக்குக்குறலும், ஸ்திரீகளுக்குகற்பும், குரூபிக்கு விதயையும், தபஸ்விகளுக்கு பொறுமையும் ரூபம்.

𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂𑌤𑍁
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌮 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾 ।

(தாத்) லோகம் முழுவதும் தைவாதீநமா யிருக்கும் அந்த தைவம் மந்த்ராதீநமாயிருக்கும். அந்த மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாதீநமாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ராஹ்மணர் எனக்கு தைவம் என்றார் ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான். எ-று. ௬௫.

𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 । 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸
𑌸𑍍𑌯𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ॥

(தாத்) நதிகள் தாமே தண்ணீரைக்குடியாது. வ்ருக்ஷங்கள் பலத்தைத்தாமே பக்ஷியாது. மேகங்கள் வர்ஷித்தது விளைவித்தபயிரைத்தாமே பக்ஷியாது. அதுபோலலோகத்தில் ஸத்புருஷனுடைய ஐச்வர்யங்கள் பரோபகாரத்தின் பொருட்டேயாம். எ-று. ௬௬.

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂
𑌬𑌲𑌮𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பக்ஷிகளுக்கு ஆகாசம் பலம். மீன்களுக்கு ஜலம் பலம். பலஹீனனுக்கு ராஜா பலம். சிறுவர்க்கு அழுகை பலம். எ-று. ௬௭.

𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂
𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥

(தாத்) தேளுக்கு கொடுக்கில்விஷம். ஈக்குதலையில் விஷம் பாம்புக்கு பல்லில்விஷம். துர்ஜநக்கு ஸர்வாங்கங்களிலும் விஷம். ௬௮.

𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌧
𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) புஸ்தகத்துப்படிப்பும் பிறர்கைப்பொருளும்வேளைக்குதவாததனால் அப்படிப்பட்ட படிப்பும்படிப்பல்ல, பிறர்கைப்பொருளும் பொருளல்ல. எ-று. ௬௯.

𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌶𑍁
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।

(தாத்) யஜமானில்லாத காரியமும், சிறுவரும், ஸ்திரீகளும், பயித்தியக்காரர்களும், பலர் விசாரிக்கும் காரியமும், ஆகிய இவ்வைந்துங் கெடும். எ-று. ௭௦.

𑌕𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂
𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 । 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌚
𑌗𑍃𑌹𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥

(தாத்) வித்யை அப்யாஸத்துக்குத் தக்கதாயிருக்கும் புத்திகர்மாநுகுணமாயிருக்கும். ஐச்வர்யம் உத்யோகத்துக் குத்தக்கதாயிருககும். பலம்பாக்யத்துக்குத்தக்கதாயிருக் கும். எ-று. எக.

வஸந்தோயௌவநாவ்ருக்ஷா: புருஷாணாந
யௌவநா: । ஸௌபாக்யயௌவநாநாரோ
வித்யாவித்வாஸயௌவநா: ॥

(தாத்) வ்ருக்ஷங்களுக்கு யௌவநம் வஸநதருது. புரு ஷனுக்கு யௌவநம் தநம. ஸ்திரீகளுக்கு யௌவநம் ஸௌ பாக்யமே, பண்டிதனுக்கு யௌவநம் வித்யையே. எ-று.

வ்ருதாவ்ருஷ்டிஸ்ஸமுத்ரேஷுவ்ருதாத்ருப்தேஷு
போஜநம் । வ்ருதாதநவதாதாநம்தாரி
த்ர்யெளவநம் வ்ருதா ॥

(தாத்) ஸமுத்ரத்தில் வர்ஷித்தலும், பசியில்லாதவனு க்கு போஜநமிடுதலும், பணக்காரனுக்கு தாநம் செய்த லும், தரித்ரனுடைய யௌவனமும் ஆகிய இவைபிரயோ ஜன மற்றது. எ-று. எஉ.

அதர்மேண நிவேசிதே ஹ்ருதி நித்ய
மாத்யவா: । ஸங்க்ருதம் த்ருஷ்டகௌவ
ஹ்யுஜ்ஜ நிஹ்ஹுதி ॥

(தாத்) தர்மத்தைச்செய்யாமல் ஒளித்துவைத்த அர்த் தம் லோகாந்தரம்போகும்பொழுது க்ருஹத்தில் நின்றுவி

டுமேயன்றி கூடவராது. புத்ரமித்ரபந்துக்கள் ஸ்மசானமட்
டும் வருவார்கள். புண்யபாபங்களிரண்டுமே பின்றொட
ரும். எ-று. ஆகையால் தர்மம் செய்யவேண்டும். எச.

தஸ்கரஸ்ய வதோ தண்டோ ஜாரஸ்ய ஶிரமு-
ண்டனம் । பார்யாயா: ப்ருதக்ஶய்யா மித்ர-
ஸ்யாஸம்பாஷணம் ॥

(தாத்) திருடருக்கும் கொலையேதண்டனை. தாஸிக்குத்
தலையைமொட்டையடித்தலே தண்டனை. பெண்டாட்டிக்
குத் தனியாகப் படுப்பதே தண்டனை, ஸ்நேஹிதனுக்குப்
பேசாதிருப்பதே தண்டனை. எ-று. எரு

ருணகர்தா பிதா ஶத்ரு: மாதா ச வ்ய-
பிசாரிணீ । பார்யா ரூபவதீ ஶத்ரு:
புத்ரஶ்ஶத்ருரபண்டித: ॥

(தாத்) கடன்வைத்ததகப்பன் சத்ரு. வ்யபிசாரியான
தாய் சத்ரு. ரூபமிருந்தால், பார்யை சத்ரு. வித்யாஹீனனு
பிள்ளை சத்ரு. எ-று. எசு.

பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே பர்தா ரக்ஷதி யௌ-
வனே । ரக்ஷந்தி வார்த்தகே புத்ரா ந ஸ்த்ரீ ஸ்வா-
தந்த்ர்யமர்ஹதி ॥

(தாத்) ஸ்திரீகளை பால்யத்தில் தகப்பனும், யௌவனத்
தில் கணவனும், வயஸ்ஸில் பிள்ளைகளும் ரக்ஷிப்பர். ஆகை
யால் ஒருக்காலத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரயமில்லை.

அக்நிஹோத்ரம் க்ருஹம் க்ஷேத்ரம் கர்பிணீம்
வ்ருத்தபாலகௌ । ரிக்தஹஸ்தேந நோபேயாத்
ராஜாநம் தைவதம் குரும் ॥

(தாத்) அக்கிஹோத்ரம் செய்கிறவிடத்திற்குப் போகும் போதும், க்ருகம் புண்யக்ஷேத்ரம் கர்ப்பவதி, கிழவர், ராஜா, தைவம், குரு இவர்களிடத்துக்குப் போகும் போழுது வெருங் கையோடு போகலாகாது எனவே அக்கிஹோத்ரத்திற்கு ஸமித்தும், மைத்ததுகளுக்கு பலாதிகளும் கொண்டுபோக வேண்டுமென்கிறதாயிற்று, எஅ.

விஹாவ்ருக்ருதிஸாத்ருஶ்யம் ஶ்லேஷ்மணோ
துர்ஜநஸ்ய ச । மாதுர்யை: கோபமாயாதி
கடுகைரேவ ஶாம்யதி ॥

(தாத்) துர்ஜநனுக்கு ஶ்லேஷ்மம் ஸமானமாயிருக்கும் எப்படி யென்றல் ஶ்லேஷ்மம் தித்திப்பால் வ்ருத்தியையும், காரததால் நாசத்தையும், எப்படி யடையுமோ அப்படியே துஷ்டன் நல்ல வார்த்தையால் கோபத்தையும், கடுஞ்சொற்களால் பயத்தையும் அடைவன் எ-று. எகூ.

ஜநிதா சோபநேதா ச யஸ்து வித்யாம் ப்ரயச்ச
தி । அந்நதாதா பயத்ராதா பஞ்சைதே பி
தர: ஸ்ம்ருதா: ॥

(தாத்) தன்னைப் பெற்றவனும், உபநயநம் செய்வித்தவனும், படிப்பித்தவனும், அன்னமிட்டுக் காப்பாற்றினவ

னும், பய்த்தை யொழித்தவனும் ஆகிய இவ்வைவரும் பிதாக்களாவார் எ-று. அ0.

தரித்ராய க்ருதம் தாநம் ஶூந்யலிங்கஸ்ய
பூஜநம் । அநாதப்ரேதஸம்ஸ்காரா அஶ்வ
மேதஸமம் விது: ॥

(தாத்) தரித்ரனுக்குக் கொடுக்கும் தாநமும், பூஜை யில்லாக் கோவிலுக்கு பூஜை, யுண்டாக்கலும், திக்கற்ற பிணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதலும் ஆகிய இம்மூன்றும் அசவமேதததிற்கு ஸமாநமாகும். எ-று. அக.

தாத்ருத்வம் ப்ரியவக்த்ருத்வம் தீரத்வமுசிதஜ்ஞ
தா । அப்யாஸேந ந லப்யந்தே சத்வார
ஸஹஜா குணா: ॥

(தாத்) ஈகையும், இன்பசொல்லும், தைரியமும் நன்மை தீமைகளையறியுமறிவும் ஆகிய இன்னுங்கும்தன்னுடன் பிறந்த குணங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமேயன்றி கற்றுக் கொண்டுவருவதல்ல. எ-று. அஉ.

அந்நாக்ரே ஆமலகம் பக்ஷ்யம் அந்நாந்தே பதரீப
ஃலம் । கபித்தம் ஸர்வதா பக்ஷ்யம் கதலீ ந க
தாசந ।

(தாத்) வெரும் வயிற்றில் நெல்லிக்காயும் போஜநாநந்தரம் இலந்தைப்பழமும், எப்பொழுதும் விளாம்பழமும் புசித்தால் சரீரத்திற்கு ஆரோக்ய முண்டாகும். வாழைப்பழம் ஒருபொழுது பத்தியமாகாது எ-று. அங,

श्लोकार्धेन प्रवक्ष्यामि यदुक्तं ग्रन्थकोटिभिः । परोपकारः पुण्याय पापाय परपीडनम् ॥

(தாத்) அநேக க்ரந்தங்களால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை நான் இந்த அர்தஸ்லோகத்தினால தெரிவிக்கிறேன (அதாவது) பிறருக் குபகாரஞ்செய்தால் புண்யத்தின் பொருட்டும், பீடித்தல் பாபத்தின்பொருட்டு மாகின்றன,

दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः । ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥

(தாத்) துஷ்டையான பார்யையும், குசிதிதனை ஸ்நேஹிதனும, அஹம்காரமுள்ள வேலைககாரனும், ஸர்ப்முள்ள வீட்டில் வஸித்தவனும் ஒருவனுக்கு நிஸ்ஸம்சயமாய் மரணாவஸ்தை யுணடாகக்கும் எ-று. (அரு)

यस्मिन्देशे न सम्मानो न प्रीतिर्न च बान्धवाः । न विद्या नास्ति धनिका न तत्र दिवसं वसेत् ॥

(தாத்) எந்ததேசத்தில், ஸந்மாநமும், ப்ரியமும் பந்துக் சனும வித்யையும், தநிகரும் இலலேயோ அவ்விடத்தில் ஒருநாளாயினும் வஸிக்கக்கூடாது. எ-று. அசு.

[illegible]

(தாத்) வேதாத்யயநம் செய்ததற்கு அக்நிஹோத்ரம் செய்தலும், தந முண்மைக்கு தாநபோகங்களும பார்யை யுண்மைக்கு ஸம்போக ஸந்தானங்களும் சாஸ்த்ரங்களைக் கேட்டதற்கு ஆசாரமுடையவனாக விருப்பது பலமாம்.

ஸ்வக்ருஹே பூஜ்யதே மூர்க: ஸ்வக்ரா
மே பூஜ்யதே ப்ரபு: | ஸ்வதேஶே பூஜ்ய
தே ராஜா வித்வாந் ஸர்வத்ர பூஜ்யதே ||

(தாத்) மூர்க்கன் வீட்டிலும், ப்ரபு தன் க்ராமத்திலும், ராஜா தன் தேசத்திலும், வித்வான் எல்லாவிடத்திலும், பூஜிக்கப்படுவார்கள். எ-று. ௮௮

குசைலிநம் தந்தமலாவதாரிணம் பஹ்வாஶி
நம் நிஷ்டுரவாக்யபாஷிணம் | ஸூர்யோ
தயே ஹ்யஸ்தமயே ச ஶாயிநம் விமுஞ்சதி ஶ்ரீர்ய
தி சக்ரபாணிம் |

(தாத்) அழுக்காடை யுடுப்பவனும், பல் விளக்காதவனும், பெருந்திண்டிக்காரனும், கடுஞ்சொற்களுள்ளவனும் காலை மாலை தூங்குகிறவனும் ஆகியவன் மற்ற குணங்களால் விஷ்ணுவுக்குச் சமானனானாலும், அவனை லட்சுமி தேவி விட்டு நீங்குவாள் எ-று. ௮௯

ஏகவர்ணம் யதா துக்தம் பிந்நவர்ணாஸு தேநு
ஷு | ததைவ தர்மவைசித்ர்யம் தத்த்வ
மேகம் பரம் ஸ்ம்ருதம் ||

(தாத்) நீண்டகொம்புள்ள எருதையும், வெட்கமற்ற விதவையையும்; படிடபுள்ள சூத்ரனையும், தூரத்திலேயே வர்ஜிக்கவேண்டும் எ-று. ௩௰.

முகம் பத்மதளாகாரம் வசஶ்சந்தநஶீதலம் ।
ஹ்ருத்கர்த்தரீஸமம் சாதிவிநயம் தூர்த்தலக்ஷணம் ॥

(தாத்) தாமரை யிதழ்போல் முகப்பொலிவும், ஸ்ரீகந்தம்போல குளிர்ந்தவார்த்தையும், கத்தரிக்கோல்போன்ற மனதும், அதிவிநயமும் ஆகிய இவை துர்ஜனுடைய லக்ஷணங்களாம், எ-று (௩௰௧)

மாத்ருஹீநஶிஶோர்ஜீவநம் வ்யர்த்தம் காந்தஹீந
நவயௌவநம் வ்யர்த்தம் । ஶாந்திஹீநதபஶ்ச
வ்யர்த்தம் திந்த்ரிணீரஸவிஹீநபோஜநம் ॥

(தாத்) தாயிலலாத குழந்தையும், கணவனில்லாத யௌவனஸ்திரீயும், பொருமையில்லாத தவமும், புளியில்லாத உணவும் வ்யர்த்தமாம எ-று. ௩௰௨

வஸ்த்ரம் ப்ரதாநமலங்காரஃ ப்ரியம் ப்ரதாநம்
போஜநே । குணம் ப்ரதாநம் நாரீணாம்
வித்யா ப்ரதாநம் ப்ராஹ்மணஃ ॥

(தாத்) அலங்காரத்துக்கு வஸ்திரமும், போஜனத்திற்கு ப்ரீதியும்; ஸ்திரீகளுக்கு குணமும், பிராஹமணனுக்கு வித்யையும் முக்யமாம் எ-று, ௩௰௩.

அம்ருதம் ஸத்குணா பார்யா அம்ருதம் பாலபாஷிதம்।
அம்ருதம் ராஜஸம்மாநம் அம்ருதம் மாநபோஜநம்॥

(தாத்) குணவதியான பெண்ணும் சிறுவனுடைய மழலைச்சொல்லும், ராஜஸந்மானமும், மானமான போஜனமும், இவையெல்லாம் அம்ருததத்தோடொப்பாம். எ-று. ௬௪.

துர்வ்ருத்தோ வா ஸுவ்ருத்தோ வா மூர்க்க: பண்டித ஏவ வா। காஷாயதண்டமாத்ரேண யதி: பூஜ்யோ ந ஸம்சய:॥

(தாத்) யதியானவன் துராசாரமுள்ளவனானாலும் ஸதாசாரமுள்ளவனானாலும், மூர்க்கனானாலும், பண்டிதனானாலும், காஷாதண்டங்களை தரித்ததால் பூஜ்யனாவன். எ-று. ௬௫.

உபகாரேண நீசாநா மபகாரோ ஹி ஜாயதே।
பய:பாநம் புஜங்காநாம் கேவலம் விஷவர்த்த
நம்॥

(தாத்) பாம்புக்குபால்வார்ப்பதால் மிகுந்த விஷவ்ருத்தியை எப்படி யுண்டாக்குமோ அப்படி நீசருக்குபகாரஞ் செய்யச்செய்ய அபகாரமே ஸம்பவிக்கும். எ-று. ௬௬.

ருணயாச்ஞா வ்ருத்ததாம் ஜாரசோரதரித்ரதா।
ரோகஶ்ச புக்தஶேஷஶ்ச ஹ்யஷ்டகஷ்டா: ப்ரகீர்த்திதா:॥

(தாத்) கடன் யாசித்தல், மூப்பு, வ்யபிசாரம், திருட்டுத்தனம், ஏழ்மை, பிணி, புக்தசேஷபோஜனம் இவைகளஷ்டகஷ்டங்கள். எ-று. ௬௭.

தாஸீஜநப்ருத்யபுத்ரா வஸ்த்ரவாஹநா
நிசைவச । யதா யதா ஸம்ருத்தாஸ்யு ஸ்தாஸ்ய
தாஸ்ஸ்யுர்விநாசகா: ।

(தாத்) தாஸீஜநங்கள். ப்ருத்யர், பிள்ளைகள், சுற்றத்தார். வஸ்துக்கள், வாஹநங்கள், தநம தான்யம் இவை களஷ்ட யோகங்கள். எ-று. ௯௮.

நக்ஷத்ர காருகோ வேஸ்யா யாசகோ வஞ்சக
ஸ்ததா । க்ராமணீ கணகஸ்சைதே ஸப்தைதே
பரபாதகா: ॥

(தாத) ாக்கள, காற்று, வேசி, யாசகன், எலி, கிராமாதிகாரி, கணக்கன் இவ்வெழுபேரும் எபபொழுதும் பிரரை பீடிபபர், எ-று. ௯௯.

ஸப்ரதக்ஷிணஷட்கேண காஸீயாத்ராயுதேந
ச । ஸேதுஸ்நாநஸஹஸ்ரேண யத்பலம் ஸம்ப்ர
தாப்யதே ॥

(தாத்) ஆறுதரம் பூமி வலம்வருதலும், பதினுயிரந்தடவை காசியில ஸ்நாநஞ்செய்தலும். அனேக ஸதாவர்த்திஸேது ஸ்நாநஞ்செய்தலும், ஆகிய இவற்ருல்கிடைக்கும் பலம் தாய்க்கு பரீதிபூர்வகமாய் ஒருதரம் நமஸ்கரித்ததாலேயே வரும. எ-று. ௧00.

தல்லப்யதேபயோதநஸ்மாத்பரதேவதா
தந । மாதுஸ்ஸர்வாதிகம் நாஸ்தி
தைவதம்பரம் ॥

(தாத்) அங்கோதககாரத்துக்குச் சமானமான தாரமும், த்வாதசிவரதத்தைக்காட்டிலும், வேதேவ்ரதமும், காயத்ரீயைவிடச்ரேஷ்டமான மந்தரமும், த்ரயைக்காட்டிலும் தைவமும் வேறில்லை. எ-று. ௧0௧.

[illegible]

(தாத) லோகத்தில் பணக்காரனை அவன் பெண்டுபிள்ளைகள் ராஜாபோலவும், சுற்றத்தாரும், ஸ்நேஹிதரும் தேவன் போலவும், ஸபையில் ஆசார்யனைபபோலவும், நினைத்துத்துதிபபார. எ-று. ௧0௨.

[illegible]

(தாத) லோகத்தில் சூத்ரன் காராம்பசுவின். பாலைக்குடித்தாலும, ப்ராஹ்மண ஸ்திரீ ஸங்கமத்தாலும, வேதாக்ஷரவிசாரததாலும், சண்டாலத்வததை யடைவன். எ-று.

[illegible]

(தாத்) லோகவ்யவஹாரம், பயம், லஜ்ஜை, தாக்ஷிண்யம், தர்மஸ்வபாவம் ஆகிய இவ்வைந்துகுணங்களுமில்லாத மனிதனுடைய ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது. ௧0௪.

பாலஸகித்வமகாரண ஹாஸ்யம் ஸ்த்ரீஷு விவாத
மஸஜ்ஜநஸேவா । கர்த்தபயாநமஸம்ஸ்க்ருத
வாணீ ஷட்ஸு நரோ லகுதாமுபயாதி ॥

(தாத்) பையனோடிணக்கமும், காரணமன்றி நகைத்தலும், பெண்களோடெதிர்க்கையும், துர்ஜனனிடத்து ஸேவையும், கழுதையின்மேலேறிச்செல்லுதலும ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை தெரியாதிருத்தலுமாகிய இவ்வாறினாலும் மனிதரிழிவை யடைவர். எ-று. ௧௦௫.

வித்வாநேவ விஜாநாதி வித்வஜ்ஜநபரிஶ்ரமம் । நஹி
வந்த்யா விஜாநாதி குர்வீம் ப்ரஸவவேதநாம் ॥

(தாத்) உலகத்தில் மலடிகள் ப்ரஸவவேதனையையறியாததுபோல கல்லாதவர்கள் கற்றோருடைய பரிசிரமத்தையறியார்கள். எ-று.

வித்யாஶ்சதஸ்ரோ ஸாமர்த்யாஜ்ஜநாநாம்
ஸஹ ஸம்பவா: । ஸங்கீதகவித்வஶௌர்யம்
தாநஶீலதா ॥

(தாத்) ஜனங்களுக்கு ஸங்கீதம், கவித்வம், செளர்யம், தானசீலத்வம் இந்நான்கு வித்யைகளும் உடன்பிறக்கவேண்டியதேயன்றி கற்றுக்கொள்ளத்தக்கவைகளல்ல. எ-று.

ஶாதாநிதத்ராநாஹிநதிவிதா ஹ்ருதாநவம்
பாஷந்தே ஹ்ருத்ய: கவித்வநாநமல்லி

ஸுத꞉ காந்தா ச நாலிங்கதே । அர்த்தப்ரார்த்தந
ஶங்கயா ந குருதே ஸம்பாஷணம் வை ஸுஹ்ருத்
தஸ்மாத் த்ரவ்யமுபார்ஜயஸ்வ ஸுமதே த்ரவ்யேண ஸர்வே
வஶா꞉ ॥

(தாத) பொருளில்லாதவனைத் தாய் நிந்திப்பாள். தகப்பன் ஸந்தோஷியான். உடன்பிறந்தார்கள் பேசார்கள், வேலைக்காரன் கோபித்துக்கொள்ளுவன். மகன் பின்செல்லான். மனைவி தழுவாள். தன்னைப்பொருள் கேட்டுவிடுவனென்னுமச்சத்தினால் ஸ்னேஹிதன் நல்ல சொற்சொல்லமாட்டான் ஆகையால் ஓ ஸ்னேஹிதனே பணத்தைச்சம்பாதிப்பாயாகில் எல்லாருமசுவாதீனமாவார்கள், எ-று. ௧௦௮

கோமூத்ரமாத்ரேண பயோவிநஷ்டம் த
க்ரஸ்ய கோமூத்ரஶதைர்ந கிம்வா । ஶுத்தஸ்ய
பாபேன விபத்பவேத்ஸதாம் ந பாதகாநாம்
பயமஸ்தி கிம்வா ॥

(தாத்) கோமூத்ரம் கொஞ்சம்விழுந்தாள் பால்கெட்டுப் போகும். அது எவ்வளவுகலந்தாலும் மோருக்குக் கெடுதியில்லை, அதுபோல் பரிசுத்தமான ஸத்புருஷர்களுக்கு அல்பபாபத்தினாலே விபத்து நேரும். பாபிகளுக்குப் பெரும்பாவம் பண்ணினாலும் அச்சமுண்டாகாது. எ-று. ௧௦௯

ஸூக்ஷ்மாத்ரயோ நரோஷ்ணே ஹரிஶ்சந்த்ரம் ஹரோ
விஷ்டி । ஶாமந்தாதி ஸமஸ்த நிதர்ஶநம்
ப்ராப்தம் விஷ்டி ॥

(தாத்) கடலைக் கடைந்தபோது விஷ்ணு லட்சுமியையடைந்தார். சிவன் விஷத்தையடைந்தார். ஆகையால் அவரவர் பாக்யத்துக்குத்தக்கதாய் பலமே கிடைக்குமேயன்றி வித்யையும், பௌருஷமும் காரணமல்ல. எ-று. ௧௧0.

ஶிஶூநாம் யோகிநாம் [illegible] வார்த்தக்யே ச । ஸதாசாரரதாநாம் ச [illegible] ஹ்ருஷீ
[illegible] நாஸ்தி ந꞉ ॥

(தாத்) யோகிகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், கிழவர்களுக்கும், ஸதாசாரஸம்பந்நர்களுக்கும், வ்ரதநியமங்கள் வேண்டியதில்லை. எ-று. (௧௧௧)

ஏகோ தேவ꞉ கேஶவோ வா ஶிவோ வா ஏகோ வாஸ꞉ பத்தநே வா வநே வா । ஏகம் மித்ரம் பூபதிர்வா யதிர்வா ஏகா பார்யா ஸுந்தரீ வா தரீ வா ।

(தாத) விஷ்ணுவையாவது, சிவனையாவது தெய்வமென்று நம்பவேண்டும். பட்டணத்திலாயினும், வனத்திலாயினும் வாஸம் பண்ணவேண்டியது. இராஜனோடாயினும், ஸந்யாஸியோடாயினும், ஸ்நேஹம் பண்ணவேண்டியது. அழகுள்ள மனைவியோடு கூடியாவது, குகையில் வாசஞ்செய்கிறவளோடாவது வாசஞ்செய்யவேண்டியது. எ-று.

ஜாயந்தே ச [illegible] ப்ராணே ச [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

(தாத்) ஆட்டுக்கடாச்சண்டையிலும், ருஷிஶ்ராத்தத்திலும், ப்ராதக்காலத்து மேகடம்பரத்திலும், தம்பதிகளுடைய கலகத்திலும் ஆரம்பம் அதிகமாயும், க்ரியை அல்பமாயுமிருக்கும். எ-று. ௧௧௩.

𑌹𑌤𑌮𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 । 𑌹𑌤𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌤𑍋
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥

(தாத) வேதமோதாதவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், நாயகனில்லாத சேனையும், அழகியானமலடியும், தக்ஷிணையில்லாத யஜ்ஞமும் நிஷ்ப்ரயோஜனங்கள். எ-று. ௧௧௪.

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌵𑍈𑌤
𑌰𑌣𑍀 𑌨𑌦𑍀 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌷𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத) கோபம் யமனையொத்தது. ஆசை வைதரணீ நதியையொத்தது. வித்யை காமதேனுவையொப்பானது. ஸந்தோஷம் நந்தவனத்தையொப்பானது. எ-று. ௧௧௫.

𑌅𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿
𑌰𑌮𑍍 । 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌃 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍋
𑌦𑌧𑍌 ॥

(தாத்) ஸம்ஸாரம் ஸாரமில்லாததாயினும் ச்வசுரக்ருஹம் ஸாரமுள்ளதாகையாலே சிவன் ஹிமவத்பர்வதத்திலும், விஷ்ணு ஸமுத்ரத்திலும் சயனித்தார்கள். எ-று.

சிதாசிந்தயோர்மத்யே சிந்தா நாம கரீயஸீ । சிதா தஹதி நிர்ஜீவம் சிந்தா ப்ராணயுதம் வபு: ॥

(தாத்) சிதையைக்காட்டிலும் சிந்தை யதிகமானது (எப்படியெனில்) சிதைப்ராணன்போன ஶரீரத்தை தஹிக்கின்றது. சிந்தையோ ப்ராணனோடுகூடின சரீரத்தையே தஹிக்கின்றது. (சிந்தை கூடாதென்றபடி.) எ-று.

ஸமாயாதி யதா லக்ஷ்மீ: நாரிகேலபலாம்புவத் । நிர்யாதி ச யதா லக்ஷ்மீ: கஜபுக்தகபித்தவத் ॥

(தாத்) செல்வம் வரும்பொழுது தேங்காய்க்குள்ளிள நீர்போலத்தானேவரும். அது போகும்பொழுது யானையுண்ட விளாங்கனிபோற்போகும். எ-று. கக௮.

நேக்ஷேதோத்யந்தமாதித்யம் நாஸ்தம்யாந்தம் கதாசந । நோபஸ்ருஷ்டம் ந வாரிஸ்தம் ந மத்யம் நபஸோ கதம் ॥

(தாத்) சூரியனுதிக்கும்போதும், அஸ்தமிருக்கும்பொழுதும், நடுவானத்திலிருக்கும்பொழுதும், ப்ரதிஸூர்யனையும் ஜலத்தில் ஸூர்யப்ரதிபிம்பத்தையும் பார்க்கலாகாது. எ-று.

ஸத்யம் ப்ரூயாத்ப்ரியம் ப்ரூயாந்ந ப்ரூயாத்ஸத்யமப்ரியம் । ப்ரியஞ்ச நாந்ருதம் ப்ரூயாதேஷ தர்மஸ்ஸநாதந: ॥

(தாத்) கன்றின் கயிற்றைத் தாண்டலாகாது. மழையி லோடலாகாது நீரிற்றன்னிழலைப் பார்க்கலாகாது. எ-று.

𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍈𑌨𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌚
𑌆𑌶𑍍𑌨𑌤𑍀𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌚
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

(தாத்) மனைவியோடுகூடப் புசிக்கலாகாது மனைவி சாப்பிடும்பொழுதும், தும்மும்பொழுதும், கொட்டாவி விடும்பொழுதும், யதாஸுகமாய் உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுதும், கண்ணுக்குமை தீட்டிக்கொள்ளும்பொழுதும், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்யும்பொழுதும், வஸ்திரஹீநனாயிருக்கும்பொழுதும், தேஜஸ்காமனான த்விஜன் அவளைப்பார்க்கலாகாது. எ-று. ௧௨௧.

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌨 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌶𑍍𑌲𑍀𑌲𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) ஜ்ஞாநமுள்ள ப்ராஹ்மணன் ஒற்றைத்துகிலுடுத்தி உண்ணலாகாது, திகம்பரனாய் ஸ்நாநம் செய்யலாகாது, அமங்களவார்த்தையைச் சொல்லலாகாது. ஸ்திரீசொல்படி எப்போதும் செய்யக்கூடாது. ௧௨௨.

𑌨 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌨 𑌫𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨 𑌜𑌲𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇

மநு । ந ஜீர்ணதேவாயதநே ந வல்மீகே கதாசந ॥ ந ஸஸத்வேஷு கர்த்தேஷு ந கச்சந்நாபி ச ஸ்திதஃ । ந நதீதீரமாஸாத்ய ந ச பர்வதமஸ்தகே ॥ வாய்வக்நிவிப்ரமாதித்யமப: பஶ்யம்ஸ்ததைவ கா: । ந கதாசந குர்வீத விண்மூத்ரஸ்ய விஸர்ஜநம் ।

(தாத்) வழியிலும், சாம்பலிலும், பசுமாட்டுமந்தையிலும், உழுநிலத்திலும், நீரிலும், புதரிலும், மலையின்மீதும், இடிந்துபோனதேவாலயங்களிலும், புற்றிலும், ஜந்துக்களுள்ள வளைகளிலும், நடந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும், ஆற்றிலும், அதன்கரையிலும், பெரிதானமரத்தினடியிலும், ஜலமலங்களை விடலாகாது, மேலும் வாயு, அக்நி ப்ராஹ்மணன் ஸூர்யன் ஜலம் பசுக்கள் இவர்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் விண்மூத்திரங்களை விடலாகாது.

விண்மூத்ரே ப்ராஹ்மண: குர்யாத் திவா ஸந்த்யாத்வயேऽபி வா । உதங்முக: ராத்ரௌ து தக்ஷிணாஸ்ய: ॥ சாயாயாமந்தகாரே வா ராத்ராவஹநி வா த்விஜ: । யதாஸுகமுக: குர்யாத் ப்ராணபாதாபயேஷு ச ।

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் பகற்காலத்திலும், அந்திநேரத்திலும் வடக்குமுகமாயும், இரவில் தெற்குமுகமாயும் உட்கார்ந்து ஜலமலங்களை விஸர்ஜிக்கவேண்டும். நிழலிலும் இருட்டிலும் ப்ராணபாதைபயத்திலும், இரவு பகலிலேப்

பொழுதாயினும், எந்தமுகமாயிருந்தும் விண்மூத்திரங்களை விடலாகும். எ-று. ௧௨௪.

> 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍋𑌪𑌧𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿
> 𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌗𑍍𑌨𑍌𑌨𑌚𑌪𑌾𑌦𑍌
> 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாநு) நெருபபைவாயால் ஊதலாகாது. அம்மணமாயிருக்கும் பெண்டீரைப்பார்க்கலாகாது, அபரிசுத்தமான வஸ்துவை அக்நியிற்போடலாகாது. நெருப்பிறகாலைக்காய்ச்சலாகாது. எ-று. ௧௨௫.

> 𑌨𑍈𑌕𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌗𑍇𑌹𑍇𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌨
> 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌨𑍋𑌦𑌕𑍍𑌯𑌯𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤
> 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥

(தாந்) பாழ்வீட்டில் ஒருவனுய்த்தூங்கலாகாது. தூங்குகிறவனை யெழுப்பலாகாது. மாதவிடாயானபெண்களுடன் பேசலாகாது. வரிக்கபபடாமல் யஜ்ஞந்திறகுததானேபோகவேண்டு. எ-று. ௧௨௬.

> 𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌬𑌹𑍁
> 𑌲𑍇𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 𑌨𑍈𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂
> 𑌨𑌚𑌿𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) தார்மீகமில்லாதவூரிலும், வ்யாதிமிகுந்துள்ள வூரிலுமிருக்கலாகாது. ஒருவனுய்நெடிவழி போகலாகாது மலைமேல் பலநாள வாஸஞ்செய்யலாகாது. எ-று. ௧௨௭.

𑌉𑌪𑌾𑌨𑌹𑍌 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌔𑌰𑌸𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

(தாத்) ஒருவன்போட்ட பாதரக்ஷை, உடுத்த வஸ்திரம், தரித்த யஜ்ஞோபவீதம், படுத்தபடுக்கை, ஒருவனுடைய ஸ்திரீ, அசல்புத்திரன் இவற்றை வேறொருவனுபயோகித்துக்கொள்ளலாகாது. எ-று. ௧௨௮.

𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌨 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌲𑌧𑌿𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁𑌗𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌦𑌨𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

(தாத்) சிக்ஷிதங்களன்றிக்கே க்ஷுத்வ்யாதிபீடிதங்களாய் ஒடிந்தகொம்பு, குளம்பு, குருட்டுக்கண்ணுள்ளவையான எருதுகள், குதிரைகள் முதலியவை கட்டினவண்டி முதலியவற்றிலும், இப்படிப்பட்ட குதிரை முதலியவற்றின் மீதிலும் ஏறிபோகலாகாது. இதல்லாமல் நன்றாய் சிக்ஷிதங்களும், வேகமுள்ளவைகளும் சுபலக்ஷணயுக்தங்களுமான வாஹநங்களை ஏறி அவற்றை மிகவும் வருத்தாமற் செலுத்தவேண்டும். எ-று. ௧௨௯.

𑌬𑌾𑌲𑌾𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌧𑍂𑌮𑍋𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌖𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈
𑌰𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌖𑌾𑌨𑍍 ॥

(தாத்) இளம் வெய்யிலும், பிணப்புகையும், உடைந்த ஆஸநமும், வர்ஜிக்கத்தக்கவை, நகங்களையும் மயிர்களையும் கிள்ளலாகாது. பற்களால் நகங்களைக்கிழிக்கலாகாது. எ-று.

𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑍍𑌦𑍀𑌤𑍃𑌣𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍀𑌨𑌖𑌖𑌾𑌦𑍀𑌚𑌯𑍋𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍂𑌚𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿
𑌰𑍇𑌵𑌚 ॥

(தாத்) காரணமில்லாமல் மண்ணாங்கட்டியைப் பொடிப்பவனும், துரும்பு கிள்ளுபவனும், நகத்தைக்கடிப்பவனும், கோட்சொல்லுபவனும், அபரிசுத்தனானவனும், ஆகிய இவர்கள் வ்ருத்தியடையார். எ-று. ௧௩௧.

𑌨𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌕𑌥𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂𑌨𑌧𑌾
𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌵𑌾𑌂𑌚𑌯𑌾𑌨𑌂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑍈𑌵
𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

(தாத்) கெட்ட கதைகளைச்சொல்லலாகாது. வெளியில் அழுக்காடையுடுக்கலாகாது. எருதின்மேலேறிப் போலாகாது. எ-று. ௧௩௨.

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣𑌚𑌨𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂𑌵𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌵𑌾𑌵𑍃
𑌤𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌚𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) தன் கிராமத்துக்காவது, வீட்டுக்காவது, வழி விட்டுத்தப்புவழியிற்போகலாகாது. ராத்திரியில் விருக்ஷத்தின்கீழேபோகலாகாது. எ-று. ௧௫௩.

ந ஸ்நாநமாசரேத் புக்த்வா நாதுரோ ந மஹாநிசி ।
ந வாஸோபிஸ் ஸஹாஜஸ்ரம் நாவிஜ்ஞாதே ஜலாசயே ॥

(தாத்) போஜநம் செய்தபிற்பாடும், பிணியாளனாயிருக்கும்பொழுதும், பாதிராத்திரியிலும், எப்பொழுதும வஸ்திரத்தோடும், தானறியாத மடுவிலும் ஸ்நானம் பண்ணலாகாது. எ-று. ௧௫௪.

வைரிணம் நோபஸேவேத ஸஹாயஞ்சைவ வைரிண: ।
அதார்மிகம் தஸ்கரஞ்ச பரஸ்யைவ ச யோஷிதம் ॥

(தாத்) சத்ருவையும், சத்ருஸ்நேஹிதனையும், தர்மஹீனனையும், திருடனையும், பரஸ்திரீயையும், ஆகிய இவர்களைச் சேரலாகாது. எ-று. ௧௫௫.

க்ஷத்ரியஞ்சைவ ஸர்பஞ்ச ப்ராஹ்மணஞ்ச பஹுச்ருதம் ।
நாவமந்யேத வை பூஷ்ணு: க்ருசாநபி கதாசந ॥

(தாத்) தான் அபிவ்ருத்தியடைய கருத்துள்ளவன் ராஜாவையும் பாம்பையும், திருமறையறிந்த ப்ராஹ்மணனையும்; இளைத்திருந்தபோதிலும் அவமானிக்கலாகாது. எ-று.

ஸத்யம் ப்ரூயாத் ப்ரியம் ப்ரூயாந்ந ப்ரூயாத்
ஸத்யமப்ரியம் । ப்ரியஞ்ச நாந்ருதம் ப்ரூயா
தேஷ தர்ம: ஸநாதந: । பத்ரம்பத்ரமிதி ப்ரூயா
த்பத்ரமித்யேவ வா வதேத் ॥

(தாத்) ஸத்யமாயும் இஷ்டமாயுமுள்ளதைச் சொல்ல வேண்டும். ஸத்யமானதாலும், அப்ரியத்தைச்சொல்ல லாகாது. ப்ரியமானதானாலும அஸத்யத்தைச்சொல்லலா காது. பத்ரமாவது சுபமாகையால ஒருவன் இச்சிக்கும் போது பத்ரம் பத்ரம் என்று சொல்லவேண்டும். எ-று.

ஶுஷ்கவைரம் விவாதஞ்ச நகுர்யாத்கேநசி
த்ஸஹ । பரிஹாஸாவஹேளௌ நசரித்ரம் ஸ்வப்நே
ப்யேநம் ஸமாசரேத் ॥

(தாத்) யாரோடும் நிஷ்ப்ரயோஜனமான விரோதமும் விவாதமும், பரிஹாஸத்தினாலாவது ஸமயோசிதமில்லாத ஸம்பாஷணமும், ஸ்வப்நத்திலாவது ஸ்திரீ கமநமும் செய்ய லாகாது. எ-று. ௧௩௯

ஹீநாங்காநதிரிக்தாங்காந் வித்யாஹீநாந்வயோ
திகாந் । ரூபத்ரவ்யவிஹீநாம்ஶ்ச ஜாதிஹீ
நாம்ஶ்ச நாக்ஷிபேத் ॥

(தாத்) அதிக குட்டை அல்லது அதிக நீளமான கால் முதலிய அவயவமுள்ளவனையும், வயவினாலே மூத்தோரை யும் ஸௌந்தர்யம் த்ரவ்யம் ஜாதி இவைகளால் குறைந்த வர்களையும், அதிக்ஷேபிக்கலாகாது. எ-று. ௧௪௧

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤𑌾𑌵𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾
𑌦𑌪𑌿 ॥

(தாத்) நல்ல வித்யையை ஜாத்யாதி ஸ்த்ரீடத்திலும் ஸ்ரத்தயுக்தராய் க்ரஹிக்கலாம். ஸத்குணவதியான ஸ்திரீயை துஷ்குலத்திலாயினும் க்ரஹிக்கலாம். எ-று.

𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌭𑌾-
𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦
𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) விஷயத்தினின்றாயினும் அம்ருதத்தை க்ரஹிக்க வேண்டும் சிறுவனிடத்தினின்றாயினும் நல்லவார்த்தையை க்ரஹிக்கவேண்டும் ஶத்ருவினிடத்தினின்றாயினும் நல்ல நடக்கையை க்ரஹிக்கவேண்டும், அமேத்யத்தி லிருந்தாவது காஞ்சநத்தை க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று. ௧௪௧.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂
𑌸𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌦𑍇
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

(தாத்) நற்குணமுள்ள பெண்கள் ரத்நங்கள் வித்யைகள் தர்மம்பரிசுத்தம் ஸத்வாக்யம் நாநாவிதமான சில்பங்கள் இவை எங்கிருந்தாலும் க்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று.

𑌹𑍀𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾
𑌤𑌯𑌃 । 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌨𑌿𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணர் கீழ்பட்ட ஹீநஜாதி ஸ்த்ரீயைமோ ஹத்தால் பரிக்ரஹித்தால் அவர்களுக்குண்டாகும் ஸந்தாந த்தோடு அவர்கள் குலங்களையும் சூத்ரத்வத்தையடைய வைப்பார். எ-று. ௧௫,

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑌯𑌤𑍍𑌨
𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵
𑌶𑌂𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌂𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃 ॥

(தாத்) பராதீநமான கார்யத்தை விட்டு ஸ்வாதீநமான கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். அது ஏனென்றால் பராதீ மானதெல்லாம் துக்ககரங்கள். ஸ்வாதீநமானவை ஸுக கரங்கள் இது சுருக்கமாய் ஸுகதுக்கங்களுக்கு லக்ஷணம்.

𑌅𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇
𑌣𑌵𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌵𑌿
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌜𑍀𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் ஆபத்தில்லாதகாலத்தில் ஸகலபூத ங்களுக்கும் எவ்வளவும் த்ரோஹமுண்டாகக்கூடாத வ்ருத்

தியால் ஜீவிக்கவேண்டும். ஆபத்துகாலத்தில் மாத்திரம் பூர்வ ங்களுக்கு ஸ்வல்பபாதையை உண்டாக்கும். வ்ருத்தியினாலும் ஜீவிக்கலாம். எ-று. ௧௪௫.

ருதாம்ருதாப்யாம் ஜீவேத்து ம்ருதேந ப்ரம்ருதேந
வா । ஸத்யாந்ருதாப்யாமபி வா ந ஶ்வவ்ருத்த்யா
கதாசந ॥ ம்ருதந்து யாசிதம் பைக்ஷம் ப்ரம்ரு
தம் கர்ஷணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ஸத்யாந்ருதந்து வா
ணிஜ்யம் தேநைவாபி ஜீவ்யதே । ஸேவா
ஶ்வவ்ருத்திராக்யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத் ॥

(தாத்) சிந்தின தாந்யத்தைப்பொறுக்கி ஜீவித்தல் உஞ்ச சிலம். அதாவது ருதம் எனப்படும், அர்ருதமென்றால்யாசி யாமல்கிடைத்த த்ரவ்யத்தால ஜீவித்தல். ம்ருதமாவது யா சித்ததால கிடைக்கும் த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு ஜீவித்தல். ப்ரம்ருதமாவது பயிர்செய்து ஜீவித்தல ஸத்யாந்ருதமாவது வர்த்தகஞ்செய்து ஜீவித்தல். ஶ்வவ்ருத்தியாவது ஸேவகம் இவற்றில ப்ராஹ்மணனுக்குப் பின்சொன்னவற்றினுடைய வ்ருத்தியைககாட்டிலும, முன்சொன்னவற்றினுடைய வ்ரு த்தியே ச்ரேஷ்டமானது உஞ்சவ்ருத்திமுதல் வாணிஜ்ய மீருகச்சொல்லப்பட்ட வ்ருத்திகளினால் ஜீவிக்கலாமேயன் றி ப்ராஹ்மணன் ச்வவ்ருத்தியால ஜீவிக்கலாகாது. எ-று.

விப்ராணாம் ஜ்ஞாநதோ ஜ்யைஷ்ட்யம் க்ஷத்ரியா
ணாந்து வீர்யத: । வைஶ்யாநாம் தாந்ய
தநத: ஶூத்ராணாமேவ ஜந்மத: ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணரில் ஜ்ஞாநமுள்ளவன் பெரியவன். க்ஷத்ரியரில் பராக்ரமமுள்ளவன் பெரியவன், வைச்யரில் தநதாந்யங்களுள்ளவன் பெரியவன். சூத்ராரில்வயோதிகன் பெரியவன் எ-று. கசஅ

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

(தாத்) தநம், பந்துத்வம், யசஸ்ஸு, க்ரியை, வித்யை இவ்வைந்தும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவை இவற்றுள் முன் சொல்லப்பட்டவற்றைக் காட்டிலும், பின்சொல்லப் பட்டவைகள் ஒன்றைக்காட்டிலு மொன்று ச்ரேஷ்டமானவை.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨
𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌕𑌰𑍀 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌕𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌜
𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑍀
𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃

(தாத்) வித்யைபுருஷனுக்கு ச்ரேஷ்டமான ரூபமாகும் ரஹஸ்யமாயடக்கம்பண்ணினதநமாகும். போகமும், கீர்த்தியும், ஸுகமும், உண்டாகும். குருவுக்குங் குருவாகும்; தேசாந்தரகமநத்தில் பந்துவைப்போல் ரக்ஷிக்கத்தக்கது. உத்தமமான தைவம்போல் அபீஷ்டஸித்தியை உண்டாக்கத்தக்கது. ராஜஸபையில் பெருமைபெரும். தநமப்படிய

ல்ல. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட வித்யாப்யாஸம்பண்ணாதவன் பசுவோடொப்பன். எ-று. ௧௱௧.

𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋
𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌨𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌸
𑌰𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌽𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍁
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பொறுமையுள்ளவனுக்கு கவசம் என்? க்ரோதமுள்ளவனுக்கு சத்ருவேன? ஜ்ஞாதியுள்ளவனுக்கு நெருப்பு என்? ஸ்நேஹிதனுள்ளவனுக்கு ஔஷதம் என்? துர்ஜனர் நேசமுள்ளோர்க்கு பாம்பு என்? படிப்பாளிக்கு பணம் என? லஜ்ஜையுள்ளோர்க்கு பூஷணம் என? சுகவிதவமுள்ளோர்க்கு ராஜ்யம் என். எ-று. ௧௱௨.

𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍇 𑌦𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪
𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 । 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌜𑌨𑍇 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

(தாத்) பந்துஜனங்களிடத்து தாக்ஷிண்யமும் பணிசெய்பவர்களிடத்து தயையும், துர்ஜனரிடத்து செளாயமும்,

குருவிடத்துப் பொறுமையும், பெண்களிடத்து த்ருஷ்டமும, உடையவராய் பரவர்த்திக்கும். வித்யாப்ரவீண்யமுள்ள புருஷரிடத்து லோகமும் நிற்கும். எ-று. ௧௫௩.

𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌚𑍇-
𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍-
𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத) ஸத்ஸாங்கத்யம் புத்திஜாட்யத்தைப் போக்கும். வாக்கிலுண்மையுண்டாக்கும். கௌரவத்தைத்தரும். பாபங்களைப்போக்கும், மநஸ்ஸை ஸ்வச்சமாக்கும். கீர்த்தியை திக்குகளில் பரவச்செய்யும். இன்னம் எதைத்தான் செய்யாது, எல்லாவற்றையும் செய்யுமென்றபடி. எ-று.

𑌦𑍌𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌸𑌂-
𑌸𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲-
𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌨𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌂 𑌖𑌲𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌹𑍍𑌰𑍀-
𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰-
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨-
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) துர்மந்திரியால் ராஜாவும், ஸங்கமத்தால் ஸந்ந்யாஸியும், லாலனையால் புத்ரனும். வேதமோதாமையால் ப்ராஹ்மணனும், துஷ்டைபுத்ரனுல் குலமும், துஷ்டஸாங்கத்யத்தால் ஸத்யஸ்வபாவமும், கள்ளுண்டலால் மானமும், பயி

ராமையால் பயிரும், பரதேஸகமநத்தால் ஸ்நேஹமும், விச்வாஸ மிலலாமையால் மைத்ரமும், நீதியிலலாமையால் ஸம்ருத்தியும், மிகவுமகொடுத்ததால் பரமார்த்தமாகிய இவ்விரண்டிலும், தநமும் நசிக்கும். ௧௫௫.

𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍-
𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

(தாத) தநத்துக்கு தாநம், அநுபவம், நாசம் என்றுமிம் மூவகையான கதிகளுண்டு. எந்தபணிகன் ஒருவருக்குமகொடுக்காமலும் தாமநுபவியாமலிருக்கிறானோ அவனுடைய தனம் நாசமடையும். எ-று. ௧௫௬.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌸 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌸
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌃 । 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

(தாத்) தநமுள்ளவனே குலவான், அவனே பண்டிதன் அவனே சாஸ்த்ரக்யன் கார்தவ்யாம்சங்களையறிந்தவன். அவனே பேசத்தெரிந்தவன். அவனே பார்க்கத்தக்கவன். ஸகல குணங்களும் தநத்தையே யாச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. எ-று. ௧௫௭.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌲𑌂𑌕𑍃-
𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 । 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌮-
𑌸𑍌 𑌨 𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰𑌃 ॥

(தாத்) ரங்களால் பூஷிக்கப்பெற்றதாயினும் ஸர்வம் எப்படி பயங்கரமானதோ அப்படியே துர்ஜநன் வித்யாபூஷிதனாலும் வர்ஜிக்கப்படத் தக்கவன். எ-று. ௩௰௮

[illegible]

(தாத்) துர்ஜநன் ஸஜ்ஜநரிடத்துள்ள ஸத்குணங்களையும் துர்க்குணங்களாக நினைப்பன். எப்படியெனில், லஜ்ஜையுள்ளவனைப் பார்த்து ஜடனென்பன். வ்ரதசீலனை டாம்பீகனென்பன். ஆசாரமுள்ளவனைக் கபடியென்பன். சூரனை தயையில்லாதவனென்பன். முநீச்வரரை மதியில்லாதவர்களென்பன். ப்ரியவாதியை தீநனென்பன். தேஜஸ்ஸுள்ளவனை கர்வியென்பன். பேசுந்திறமுள்ளவனை வாயாடியென்பன். ஸ்திரனானவனை அசக்தனென்பன். ஆகையால் துர்ஜநனால் தூஷிக்கப்படாத ஸஜ்ஜநரிடத்துள்ள குணங்கள் ஸத்குணங்களென்று அறியப்படாது. எ-று. ௩௰௯

[illegible]

𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑌿𑌕𑌿𑌂𑌧𑌨𑍈𑌰𑌪𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌕𑌿𑌂𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ॥

(தாத்) அத்யாசையுண்டாயிருந்தால் வேறேதுர்குணம் வேண்டியதில்லை. கோட்சொல்லுதலுண்டாயிருந்தால் வேறேபாபம்வேண்டியதில்லை ஸத்யமுண்டாயிருந்தால் வேறேதபஸ்ஸு வேண்டியதில்லை, நல்லமன முண்டாயிருந்தால் தீர்தயாத்ரை வேண்டியதில்லை. ஸௌஜந்யமுண்டாயிருந்தால் வேறே பலம் வேண்டியதில்லை நிறைந்தகல்வியுண்டாயிருந்தால் வேறேபொருள் வேண்டியதில்லை. அபகீர்த்தியுண்டாயிருந்தால வேறேம்ருத்யுவேண்டியதில்லை. எ-று.

𑌏𑌤𑍇𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌘𑌟𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾
𑌰𑍍𑌥𑌂𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮
𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨𑌯𑍇 ।
𑌤𑍇𑌮𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾
𑌯𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌤𑍁𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂𑌪𑌰𑌹𑌿
𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌕𑍇𑌨𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑌹𑍇 ॥

(தாத்) தன் கார்யத்தைவிட்டாயினும் பிறர் காரியத்தை சீர்படுத்துறவன் ஸஜ்ஜநன். தன் காரியத்திற்கு விரோதமில்லாமல் பிறர்காரியததை சீர்படுத்துபர் மத்யமர் தன்காரியத்தின்பொருட்டு பிறர்காரியத்தைகெடுப்பார் மாநுஷராக்ஷஸர். (என்றால் அதமர்) தமக்கொருபிரயோஜனமன்றி வ்யர்த்தமாய் பிறருடைய காரியத்தைக்கெடுப்பவர் யாரோ அறியக்கூடவில்லை. எ-று. [illegible]

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌚𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌰𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿
𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌧𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌜𑌲𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰
𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 ॥

(தாத்) ஸூர்யன் தாமரையைமலரச்செய்கிறான். சந்தரன். ஆம்பலைமலரச்செய்கிறான், தேவங்கள் யாசிக்கப்படாமலே ஜலத்தை வாஷிக்கின்றன (அதுபோல்) ஸத்புருஷர் இதாருக்கு ஹிதத்தையுண்டாக்கவே தங்களபொருளைசிலவும் அனுபோகமும்செய்கிறார்கள். எ-று. ௪௯௨

𑌗𑌜𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰
𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍀𑌡𑌨𑌂 । 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌿
𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥

(தாத்) கஜங்கள், ஸர்பங்கள், பக்ஷிகள், இவைகட்டுப்படுதலேயும், சந்தரஸூர்யர் ராஹு கேதுவால்பிடை படைதலேயும், புத்திமான்களிட தாரித்ரயததையும் பார்ததால், விதி வலிதேயன்றி மற்றபலங்கள் எத்தனையிருந்தாலும் நிஷ்பலமாம் என்றகறுதது. எ-று. ௧௯௩.

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑍀𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌨 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾 ।
𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍈𑌵
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥

(தாத்) ஸௌந்தர்யம், குலம், சீலம், வித்யை, யத்நத்தால்செய்த ஸேவை இவை பலகாரியாகாது. ஜந்மாந்தர தபஸ்ஸினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பாக்யங்கள் புருஷருக்கு ப்ராப்திகாலம் வந்தபோது வ்ருக்ஷங்கள் பலிப்பதுபோல் பலிக்கும். எ-று. ௧௧௪.

𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌜 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮
𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌨𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத்) புருஷன் தேஹமநித்யமென்று நினைந்து இரவும் பகலும் புண்யத்தைச்செய்து துர்ஜநஸாங்கத்யத்தை விட்டு ஸஜ்ஜநஸாங்கத்யம் செய்யவேணும். எ-று. ௧௧௫.

𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾
𑌗𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌣𑍀 । 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

(தாத்) சிரித்தமுகமும், குளிர்ந்த பார்வையும், ஸ்நேஹிதரிட சொல்லைக்கேட்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும், இனிமையான சொல்லும் விசேஷமான ஸ்நேஹிதரைக்கண்டவுடனே ஸந்தோஷப்படுதலும், இவை ஆசையுள்ளவனுடைய லக்ஷணங்கள். எ-று. ௧௧௬.

[illegible]
[illegible] । [illegible]

𑌗𑍌𑌰𑌵𑌨𑌾𑌶 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 [illegible]
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பெற்றதைக்கொண்டு த்ருப்தியடையாமையும், செய்தநன்றிமறத்தலும், அவமர்யாதையும், கெட்டகடகனை யைப் புகழ்தலும், ஸம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கும்பொ ழுதே பேரைமறந்துவிடுவதும், இவை ஆசையில்லாதவனு டைய லக்ஷணங்களாம். எ-று. ௧௬௭.

𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾
𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀 ॥

(தாத்) கோக்கள், ப்ராஹ்மணர்கள், வேதங்கள், பதிவ்ர தைகள், ஸத்யவாதிகள், அலுபதர், தாநசீலா ஆகிய இவ்வே ழுவராலும், உலகம் பாதுகாக்கபபடுகிறது. எ-று.

𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥

(தாத்) வாழ்நாள், தநம், யௌவநம், தாரபுத்ராதியர்கள், முதலியவை அஸ்திரங்கள், தாம்செய்யும் தாமமும், அத னால் வரும் கீர்த்தியும், சாச்வதமானவை. எ-று. ௧௬௯.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

(தாத்) எந்தவிடத்தில் வித்யை, தநப்ராப்தி, ஸுகம் இது களிலொன்றுயினும் கிடைக்காதோ அவ்விடத்தில் ஒருபகல் கூடவாசஞ் செய்யக்கூடாது, எ-று. ௧௭௦.

அஸாரபூதே ஸம்ஸாரே ஸாரமேதச்சது-
ஷ்டயம் । காஶீவாஸஸ்ஸதாம் ஸங்கோ கங்காம்போ
விஷ்ணுபூஜநம் ॥

(தாத்) ஸாரமில்லாத இந்த ஸம்ஸாரத்தில் காசிவாஸம் ஸத்ஸங்கம், கங்காஸ்நாநம், விஷ்ணுபூஜநம, இந்நாலும்ஸாரமானது. எ-று. ௧௭௧.

சத்வாரோ வித்ததாயாதா தர்மாக்நிந்ருபதஸ்க-
ரா । ஜ்யேஷ்டபுத்ராவமாநேந த்ரய: கு-
ப்யந்தி ஸோதரா: ॥

(தாத) ஒருவன் சம்பாதித்தபொருளை தர்மம், அக்நி, ராஜா, திருடன் இவர்கள் நான்குபேர் புத்ரர் அநுபவிக்கத்தக்கவர்கள் அவர்களில் மூத்தகுமாரனாகிய தாமத்துக்கு நாலிலொருபங்கு சிலவழியாதவிட பொருளை மற்றமூன்று பிள்ளைகளாகிய அக்கி, அரசன், கள்ளன் அபகரிப்பார்கள்.

ஜ்யோதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸ-
கம் । விநாஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹு-
ர்ப்ரஹ்மகாதகம் ॥

(தாத) ஜ்யோதிஷம், வ்யவஹாரம், ப்ராயச்சித்தம், வைத்யம் இந்நாலையும் சாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லப்பட்டவன் ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தவனெனப் படுவன். எ-று. ௧௭௨.

यत्र विद्वज्जनानां च पादरेणुः क्षणं न हि ।
तस्यैव भवनं नाम भकारशून्यमुच्यते ॥

(தாத்) எந்தக்ருஹமானது வித்வான்களிட கால் தூளியினால பரிசுத்தம் செய்யபபடாதோ அந்த பவனமானது (ப) வென்கிற வெழுததில்லாத வனமாகும். எ-று. (என்ன வெனில ஸஜ்ஜநாள வரத்தககயோக்யதையிலலாத வீடு காடாம எனறபடி. ௧௪௨

दातारं कृपणं मन्ये सर्वमादाय गच्छति ।
अदाता तु महात्यागी सर्वं त्यक्त्वा प्रगच्छति ॥

(தாத) தாதாவானவன் தான்கொடுததபொருளை யெல்லாம தான் லோகாந்தரம் போகும்பொழுது ஒன்றுக்கு ஆயிரமாக வாங்கிக்கொண்டு போவதினாலவனை கருபணனென்றும், கொடாதவேலாபிதான் போகும்பொழுது எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டுப போவதினாலவன் பஹாத்யாகியென்றும் நினைககிறேன், எ-று. ௧௪௩

स्त्रियश्च वधकाः सृष्टा विधात्रा कलिदुर्युगे ।
नारी साक्षान्मृत्युरूपा गृहे गृहे [illegible] ॥

(தாத்) கலியுகத்தில் ப்ரஹ்மதேவனால் வீட்டுக்கு வீடு ஸ்திரீகளையே ம்ருத்யுவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இது ஸ்திரீகள் ஸாமான்யத்துக்கு சொன்னதாதலால் சில ஸ்திரீகள் ஸாதுகளாகவுமிருப்பார்கள். எ-று.

அச்வச் சஸ்த்ரம் சாஸ்த்ரம் வீணா வாணீ நரச்ச நாரீ ச ।
புருஷ விசேஷம் ப்ராப்ய பவந்தி யோ
க்யா அயோக்யாச்ச ॥

(தாத்) குதிரை, ஆயுதம், சாஸ்தரம், வீணை, வாக்கு மனுஷ்யன், ஸ்திரீ, இவர்கள் எந்தமனுஷ்யனை யடுக்கிறார்களோ அவனிடகுணத்திற்குத் தக்கபடி யோக்யாளாயினும், அயோக்யா ளாயினு மாவார் எ-று. ௧௭௭.

சதேஷு ஜாயதே சூர ஸஹஸ்ரேஷு ச
பண்டித: । வக்தா சதஸஹஸ்ரேஷு தாதா பவ
தி வா ந வா ॥

(தாத்) நூற்றிலொருவன் சூரனாகவும், ஆயிரத்திலொருவன் பண்டிதனாகவும் பதினாயிரத்திலொருவன வாசாலகனாகவும் உண்டாகுவன். தாதா முண்டிருக்கிறானோ இல்லையோ தெரியாது எ-று. ௧௭௮.

குக்ஷௌ திஷ்டதி யஸ்யாந்நம் வேதாப்யாஸேந ஜீர்
யதி । உத்ரேத்ஸப்த கோத்ராணி குலமேகோ
த்தரம் சதம் ॥

(தாத்) வேதமோதுவதினால் ஜீரணம்செய்யும் குக்ஷியில் யாதொருவனிட அன்னம் சேருமோ அந்த அன்னம் இட்டவனை ஏழுகோத்ரத்துடனும், நூறு குலத்துடனும், கடத்தேரும்படிசெய்யும், எ-று. ௧௭௯

ஸமமப்ராஹ்மணே தாநம் ஸஹஸ்ரம் ப்ராஹ்மண
ப்ருவே । அயுதம் ச்ரோத்ரியே தாநம் அநந்தம்
வேதபாரகே ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணன் தவிர மற்றஜாதிகளுக்கு கொடுக்கும் தானமானது கொடுத்தது போலவும், ஸ்நாநம் முதலான கர்மங்களைச் செய்யாமல் ப்ராஹ்மணனென்கிற பேரைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு கொடுக்கும தானம் ஆயிரம் பங்கு ஜாஸ்தியாகவும், கொஞ்சம் வேதாத்தியனம் பண்ணி நித்யகாமானுஷ்டானமும், செய்யும் ப்ராஹ்மணனுக்குச்செய்கிறதானம் பதினாயிரம் பங்கு ஜாஸ்தியாகவும் ஸாங்கமாய் வேதாத்தியனம் பண்ணி கர்மானுஷ்டானமும் செய்கிற பிராம்மணனுக்கு கொடுக்கும் தானம் அபரிமித மாகவும், கொடுத்தவனுக்கு மற்றொருஜந்மத்தில் உண்டாகும். எ-று. ௧அ௦.

யேஷாம் த்ரயீ வாக்வியோ தேஷாம் வாசாமஸ
ஸீஸித்தய: । அஸாத்யேஷ்வபி ஸாத்யஷி தேத்ர
யந்தோஹாஸநம் ॥

(தாத்) இடைவிடாமல் வேதமோதும் வேதியர் நாவினாற் சொன்னசொற்படி அஸாத்யமான கார்யங்களும் நடந்தேறி விடுமென்று திருமறையின் கட்டளை, எ-று. (ஆதலால் அந்த ப்ராஹ்மணர்களை நிந்திக்காமல் ஸந்தோஷப்படுத்தி அவர்களால் ஆசீர்வாதம் பெறவேணுமென்றபடி).

ப்ராஹ்மணாயாபிஹாஷதே ஸந்ஹே தாபிதே

வதா꞉ । ஸர்வதேவமயோ விப்ரோ நதத்வசந
மந்யதா ॥

(தாத்) ஸமஸ்ததேவதா ஸ்வரூபியான ப்ராஹ்மணன் எதைச்சொன்னபோதிலும், அதை தேவதைகள் ஆமோதிக்கிறபடியால் ப்ராஹ்மணன் சொல்லு எப்போதும் வீணாக மாட்டாது எ-று. ௧௮௨.

உபசார꞉ கர்தவ்யோ யாவதநுத்பந்நஸௌ
ஹ்ருதா꞉ புருஷா꞉ । உத்பந்நஸௌஹ்ருதாநா
உபசார꞉ கைதவம் பவேத் ॥

(தாத்) ஸ்நேஹமுண்டாகாதவரையில் ஒருவனைக்கண்டால் மரியாதைசெய்யவேண்டும். ஸ்நேஹமுண்டான பிறகு செய்யும் மரியாதையானது கபடமாகுமாதலால் செய்யக் கூடாது. எ-று. ௧௮௩.

[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

(தாத்) குருடு, இருட்டு, மூப்பு, சேறு, தண்ணீர், பக்ஷி, பானகம், பதரு, ஸர்பம், மாடு, இவைகளால் தனக்கு ஒரு இக்கட்டுவரும்பொழுது காப்பாற்றுமாதலால் தண்டம் பத்துகுணமுள்ளதாகும். எ-று. ௧௮௪.

[illegible]
[illegible]

மோதே கோகிலஸ்ய ப்ரியவசநாத் கோ வா மோதே
கர்தபஸ்யாப்ரியவசநாத் ॥

(தாத்) கோகிலத்தினிடத்தில் அதின் சொல்லினால் எல்லோருக்கும ஒரு ப்ரதியும், கழுதையினிடத்தில் அதின் சொல்லினால் ஒரு அப்ரீதியும் உண்டாகுதல் போல எல்லா ஜனங்களுக்கும் இனியசொற்களால் ஒரு பிரீதியும், கடுஞ் சொறகளாலொரு அப்ரீதியும் உண்டாகின்றன. ௧௮௫.

கரேணாஸஸத்ருஸ்ரீ வ்ருத்திர் துஷ்டஸ்ய வசஸ்ய ச।
யாவந்ந வததே தாவந்ந ததே மார்தலஸ்ய ச ॥

(தாத்) கரணைபோடுகிறவரையில் மத்தளமும், ஆஹாரம் போடுகிறவரையில கோட்சொல்லுகிறவனும் நல்லசெல்லு டையவராவர். ஆகையால மத்தளமும் துஷ்டனும் ஸமா னம். எ-று. ௧௮௬

ஹீநாஸ்ரயோ ந கர்தவ்ய: கர்தவ்யோ மஹதா ஸ்ரய:। ஸம்ஸ்ரயாந் மஹாநாம: ஸர்வத்ர மாந்யம் ஸர்வத:।

(தாத்) பரமஶிவனுக்கு பூஷணமாக இருப்பதால் ஸர்ப மானது ஆகாஶத்தில் பறந்துகொண்டிருந்த கருடனை குசல ப்ரஶ்நம் பண்ணினதாகையால் பலவானை யடுத்தவனுக்கு எப்பொழுதும் குறைவுவரமாட்டாது எ-று. ௧௮௭.

ஸுவர்ணம் யதநம் கேஷ்ணுஸ் தாஸோ வதந்தி த:।
ஸாமேவ வமதாயக்கூ ஸம்வித தஜ விநஸ்யதி।

(தாத்) மநுஷ்யர்கள் தங்களுக்குவரும் ஆபத்துகளுக்காக தனத்தைக்காப்பாற்றி வைக்கவேண்டியது. ஏனென்றால் பாக்யவானுக்கு ஆபத்தேகிடையாது. அந்த பாக்யம் வில கிப்போய் விடுமேயாகில் சேர்த்துவைத்த தனமுமே போய் விடும். எ-று. ௧௫௪.

ம்ருதம் காம் தைவதம் விப்ரம் க்ருதம் மது ச
துஷ்பதம் । ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வீத ப்ர
ஜ்ஞாதாம்ஶ்ச வனஸ்பதீந் ।

(தாத) ஒருமனிதன் போகும்பொழுது வழியிற்காணப் பட்ட குரு, பசு, தைவம், தீர்த்தம், நெய், தேன், நாற்சந்தி பெரியத்த விருக்ஷம் இவைகளை மேன்மைபெற பிரியமுள்ள வன் ப்ரதக்ஷிணமாகச் செல்லவேண்டுமே எ-று. ௧௫௫.

ஸம்ப்ராப்தாம் ஸங்கடாம் ஶேஷாம் வா ம்ருத்யு
வ்ரஜேத் । ஸவித்ரு ஸம்ப்ரியாஸவஸாம் வா
ஊர்த்வம் வ்ரஜேத் ॥

(தாத) ஸாதாரண மநுஷ்யர்கள் அவர்களறிந்து நடந்த சங்கதிகளை மட்டில் சொல்லவல்லவராவர். பெரியோர்கள் நடக்கப்போகிற சங்கதிகளைக்கூடச் சொல்லவல்லவராத லால் புத்திமான் எப்படியும் அவர்களிட மனங்கோணுமல் நடந்துகொண்டு அநுக்ரஹமேபெறவேண்டும். எ-று.

ஶ்ரோத்ரவிஶ்ராந்தசைதந்யஸ் ஶ்ரீ
யது விஶ்வேஶ்வரம் த்ருஷ்ணா ஸம்ஸாரம் வி
ஷாஸாஹிதஃ । காஶீவிஶ்வே ப்ருது ஶம்

விஷாணமாஸாதயேந்ந து ப்ரதிநிவிஷ்ட
மூர்க்கஜநசித்தமாராதயேத் ||

(தாத்) மணலையெடுத்து எந்தப்பாடாவது பட்டுப்பிழிந்து எண்ணெயெடுத்தாலுமெடுக்கலாம். அப்படியே தாகமுள்ளவனுமகணற்றில் தண்ணீரெடுத்துக்குடித்தாலும் குடிக்கலாம். காட்டில்திரிந்துகொண்டேயிருந்தால் ஒருக்கால் முயலகொம்பு சம்பாதித்தாலுமசம்பாதிக்கலாம். மூர்க்கனுடைய மனஸ்ஸுக்கு மாத்திரம் கோணாமல் நடக்கசாத்தியப்படமாட்டாது. எ-று. ககக.

ஆபதாமாபதந்தீநாம் ஹிதோऽப்யாயாதி ஹேது
தாம் । மாத்ருஜங்கா ஹி வத்ஸஸ்ய ஸ்தம்பீபவ
தி பந்தநே ||

(தாத்) ஒருவனுக்கு ஆபத்துவரும்பொழுது நல்லதுகூட அந்த ஆபத்துக்கே ஸஹாயமாகும். அது எப்படி என்றால், தன்தாயின்பாலை உண்ணக்குடுத்துவையாமற போகுங்காலத்தில் அக்கன்றைக்கட்டிவிட அத்தாயின்காலே கட்டுத்தறியாகும். எ-று. ககஉ.

ப்ரஹ்மாயேந குலாலவந்நியமிதோ ப்ரஹ்மாண்ட
பாண்டோதரே விஷ்ணுர்யேந தஶாவதார
கஹநே க்ஷிப்தோ மஹாஸங்கடே ருத்ரோ
யேந கபாலபாணிபுடகே பிக்ஷாடநம்
ஸேவதே ஸூர்யோ ப்ராம்யதி நித்யமேவ
ககநே தஸ்மை நம: கர்மணே ||

(தாத்) பானைசெய்யும் குயவன்போல ஓயாமல் ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ப்ராஹ்மாவையும், மஹா ஸங்கடமாகிய, ஸம்ஸாரத்தில் தஶாவதாரம்செய்த விஷ்ணுவையும், ப்ரஹ்மகபால மணிந்து பிச்சை எடுக்கும பரமசிவனையும், நிற்கநேரமில்லாமல் ஆகாசத்திலே வோடிக்கொண்டிருக்கும் சூர்யனையும், பார்த்தால்காமமிவர்களைக்கூடவிடாமல் தொந்தரவு செய்தால் எல்லாவற்றிற்கும் மீறின அந்தகாமத்துக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். எ-று. ௧௧௩.

ஶஶீ திவஸதூஸரோ கலிதயௌவனா காமினீ
ஸரோ விகதவாரிஜம் முகமனக்ஷரம் ஸ்வாக்ரு
தே: । ப்ரபுர்தனபராயண: ஸததது³ர்க³த: ஸ
ஜ்ஜனோ ந்ருபாங்கணகத: கலோ மனஸி
ஸப்த ஶல்யானி மே ॥

(தாத்) பகர்க்காலத்துச்சந்திரனும், யௌவநமற்ற ஸ்திரீயும், தாமரையில்லாத தடாகமும், படிப்பில்லாதவனுடைய அழகும், பணத்தில் மிகுந்த ஆசையுள்ள பிரபுவும், நிதயதரித்ரராகளான ஸாதுக்களும், இராஜனரண்மனையிலுள்ள துஷ்டனுமாகிய இவ்வேழும் எனமனதிற்குச்சங்கடத்தைக் கொடுப்பனவாம். எ-று. ௧௧௪.

ஶுகாரோணைவதாரா ஸ்தனம் [illegible]
மிதம் । மஹா[illegible]
வஷட்கார: ॥

(தாத்) வண்டானது வெளியில்வராமல் உள்ளேயிருக்கும் தாழம்பூ மொக்கைக்கூட வாஸனையினால் கண்டறிவது போல் புத்திமான்கள் எதிராளியிட ஆக்ருதியினால்லேயே அவரிடகருத்தை அறிந்துக்கொள்வார். எ-று. ௧௯௫

ராஜஸேவாம் மநுஷ்யாணாம் அஸிதாராவலேஹ
நம் । பஞ்சாநநபரிஷ்வங்கோ வ்யாலீவதந
சும்பநம் ॥

(தாத) மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவையடுத்து ஸேவிக்கிறதானது சாணைபிடித்தகத்தியை நாவினால நக்குவதற்கும் ஸிம்ஹத்தைதழுவிக்கட்டிக்கொள்ளுவதற்கும், விடை ஸர்பத்தின் வாயை முத்தமிடுவதற்கும், ஒபபாகும். எ-று. (இதனால்) இந்த காயங்களைச் செய்து மநுஷ்யன் தப்பித்துக்கொண்டாலும், ராஜஸேவைபண்ணி தப்பித்துக்கொள்வது மஹா அரிது வென்றபடியாம், ௬-று. ௧௯௬

ஸுமாயஹ்ருதயா ஹ்யேதே ஸ்வாமிநோ ஜலவதாராஸ
ஊஃ । கடகாஸ் குணிநோ நோ சேத் கஃ புமாந்
ப்ராப்தஜீவநம் ॥

(தாத) ராஜாக்கள் நீராழங்காணக்கூடாதகிணர்போல்யாவராலும் மறியக்கூடாத நெஞ்சாழ முள்ளவர்களாதலால் அந்த ராஜாக்களிடத்திலிருக்கும் ஸாமாதிகர்கள் ஸத்குணமுள்ளவராக யில்லாவிட்டால் கயிரில்லாத பாண்டத்திற்கு கிணற்றுஜலம் கிட்டாததுபோல் அண்டினபேருக்கு ஜீவனங்கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (கடகாக யென்கிற பதம் ஸாமாதிகருக்கும் பானைக்கும். குணிந: யென்கிற பதம் ஸத்கு

ணத்திற்கும், கபற்றிற்கும், ஜீவனம் யென்கிற பதம் ஜீவநம் செய்வதற்கும் ஜலத்திற்கும், இருச்சொற்களாம். எ-று.

𑌏𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌰𑌾 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀
𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑍋 𑌦𑍁
𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌃 । 𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌯𑌨𑌮𑍁𑌦𑌧𑍌
𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌰𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌚
𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌃 ॥

(தாத) ஒரு பத்நியாகிய பூதேவி ராஜாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரீயாயிருப்பதாலும் மற்றொரு பத்நியாகிய லக்ஷ்மி சஞ்சலையானதினாலும் அந்தமுள்ள ஒரு புத்ரனான மந்மதன் காணக்கிடைககாதவனாய் விட்டதனாலும், படுக்கை ஸர்பமாயிருப்பதினாலும், அதற்கு யிடங்கடலானதாலும் வாஹநம் ஆகாசஸஞ்சாரியான கருடனானதினாலும், மஹாவிஷ்ணுதேஹம் தன் ஸம்சாரத்தின் இவ்வித துக்கங்களால ஜகந்நாதத்தில் மரமாய் விட்டது. எ-று. ௧௨௮

𑌅𑌤𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌗𑌣𑌪𑌤𑍇𑌰𑌾𑌖𑍁
𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌫𑌣𑍀 𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌖𑍀 𑌚 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾
𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍌𑌰𑍀
𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌸𑍂𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨
𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌸 𑌪𑌪𑍌 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌕𑌲𑌹𑌾
𑌦𑍀𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌮𑍍 ॥

(தாத்) விக்நேஶ்வரனுடைய வாஹநமாகிய மூஷகத்தை திருவாபரணமாயிருக்கும்ஸர்பமும் அந்தஸர்பத்தை ஷண்

ரஹ்மண்யரிடவாஹனமாகியமைலும், மூத்தமகனையே பார்வதிதேவிக்கு வாஹனமாகிய ஸிம்ஹமும், ஆஹாரமாக்கிக்கொள்ள வெண்ணங்கொண்டிருப்பதினாலும், பார்வதிதேவிக்கும் கங்காதேவிக்கும் நேரிட்டிருக்கும சக்களத்திப்போராட்டத்தினாலும், சிரோபூஷணமான சந்த்ரனை நேத்ராக்நியின் தீ எரித்துக்கொண்டிருப்பதினாலும், இந்த குடும்பத்தில ஸமசாரியாயிருக்கக்கூடாதென்று நினைந்து இதையொழிக்க வேணுமென்று விஷமுண்டார் பரமசிவன். எ-று.
இவ்விரண்டு ஶ்லோகத்தினாலும், ஹரிஹரர்களுக்குங்கூட ஸம்சாரத்துக்கம் விடவில்லை என்பதாம. எ-று. ௧௯.

அநவஸரே யது³க்தம் ஸுபா⁴ஷிதம் அபி ப⁴வதி
ஹாஸ்யாய । ரஹஸி வ்யவாயநிரதாநாம் நைக³மிகா
வேத³பாட² இவ ॥

(தாத்) ஸமயமறிந்து சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அது நல்லசொற்களாயிருந்தாலும, நல்லயௌவனமுள்ள ஸ்திரீயின் கிரீடாஸமயத்தில் வேதமோதுவதுபோல் பரிஹாஸத்திற்கிடமாகும். எ-று. ௨௦.

யுக்தியுக்தம் வசோ க்³ராஹ்யம் பா³லாத³பி ஶுகாத³பி । அயுக்தமபி ந க்³ராஹ்யம் ஸாக்ஷாத³பி
ப்³ருஹஸ்பதே꞉ ॥

(தாத்) ஸமயோசிதமான சொல்லை கிளிசொன்னாலும், சிறுவா சொன்னாலும் அதை க்ரஹிக்கவேண்டும். அயுக்தமான சொல்லாயிருந்தால ஸாக்ஷாத் ப்ருஹஸ்பதிபகவான் சொன்னாலும், கேட்கலாகாது. எ-று. ௨௧.

[illegible]

(தாத்) பூமியில் சிந்தின தான்யத்தை ஒன்ருகச்சேர்க்கும் விளக்குமாறதைபபோல் லோபி தநத்தை ஒன்ருகச்சேர்ப்பான், அந்த தானம் பண்ணுவதற்கும், அநுபவிப்பதற்கும் வேறேமனுஷ்யரிருப்பதால இந்தமூடனுக்கு அந்த தனமானது துடைப்பதுக்கு தான்யம்போல் உதவமாட்டாது.

[illegible]

(தாத்) மனுஷ்யநித்ரகார்யங்களை விட்விட்டு மாதர்முகங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு, வீட்டிலதானே நித்ரைசெய்பவன் நித்யதரித்ரனுவான். எ-று. ௨0௱

[illegible]

(தாத்) தீபத்துநிழலும், மனிதர்நிழலும், எந்தமனுஷ்யன் மேல்நாடுமோ அந்தமனிதனிட புண்யத்தை அபஹரிக்கும். அதுவே வேதமோதிய வேதியர்களிட நிழலானுல் முன்ஜென்மத்தில்செய்த பாபத்தைக்கூட போக்கும். எ-று

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

(தாத) நாராயண வென்கிற சொல்லும் அதை எப்போழுதுஞ் சொல்ல ஸ்வாதிநமான நாவு மிருக்கும்பொழுதே மூடஜனங்கள் அந்தத்திரு நாமததைச்சொல்லிக் கடத்தேறாமல் நரகததில் விழுவதைக்காட்டிலும் வேறு ஆஸ்சர்யம் இந்தலோகததில கிடையாது.		உ-று

𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌲𑌘𑍁𑌸𑍍𑌤𑍂𑌲𑌃 𑌤𑍂𑌲𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌕𑌃 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌮𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

(தாத) துரும்பைக்காட்டிலும், இலவந்துயிலும், அதைக்காட்டிலும் யாசகரும் பகுலேசாவார்கள். ஆனால் அந்த துரும்பு துயில்களைப்போல இநதயாசகனையேன் காற்றடித்துககொண்டுபோகவில்லை. யென்றால கிட்டவந்தாற்றன்னையும் யேதாவது கொடுவென்று கேழ்ப்பன் என்கிற அச்சத்தால் காற்றுக்கூட கிட்டநெருங்கவில்லை. எ-று.		வ-று

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌳𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 ।

(தாத்) துர்ஜநர்கள் ஸஜ்ஜநருக்கு முந்தியே மரியாதை பெற்றாலும், அது ஸஜ்ஜநனுககு இகழ்ச்சியாகாது. (எபபடியென்றால்) காலையிலெழுந்திருக்குமபொழுது மலபாதை

க்கிருந்து காலைக்கழுவினபின்பு முகத்தைக்கழுவினால் அது முகத்திற்கு குறைவாகமாட்டாது. எ-று. ௨௭

உபகாரிஷு ய꞉ ஸாது꞉ ஸாதுத்வே தஸ்ய கோ
குண꞉ । அபகாரிஷு ய꞉ ஸாது꞉ ஸ ஸாது꞉
ஸத்பிருச்யதே ॥

(தாத்) தனக்குபகாரஞ்செய்தவனிடத்து நல்லோனாயிருக்கை குணமல்ல. அபகாரம் செய்பவனுக்கு நல்லோனாயிருப்பவனே ஸத்புருஷனாவான். எ-று. ௨௮.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ ச விப்ராணாம் சக்ஷுஷீ த்வே
விநிர்மிதே । ஏகேந ஹீந꞉ காணஸ்ஸ்யாத்
த்வாப்யாமந்த꞉ ப்ரகீர்தித꞉ ॥

(தாத்) ப்ராஹ்மணர்களுக்குவேதமும், ஶாஸ்த்ரமும் இரண்டுகண்கள், அந்த வேதஶாஸ்த்ரங்களில ஒன்று தெரியாதவன் பொட்டைக்கண்ணன், இரண்டுந்தெரியாதவன பிறவிக்குருடன. எ-று. ௨௯.

போஜநம் விப்ரஸங்கீர்ணம் க்ருஹம் பந்துஸம்
யுதம் । ஶயநம் ஸுதஸங்கீர்ணம் தேஹி மே
பகவம்ஸ்த்ரயம்

(தாத்) ஹே! பகவானே எனக்கு ப்ராஹ்மணகோஷ்டியுடன் போஜநமும், பந்துஜநங்கள் நிறைந்தவீடும், புத்ரர்களால் நிறைந்தபடுக்கையும் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். எ-று. இதனால் இம்மூன்றுமில்லாதவன் மஹாபாபியென்றறியவு

கணேஶஃ ஸ்தௌதி மார்ஜாரம் ஸ்வவாஹஸ்யாபிரக்ஷணே । மஹாநபி ப்ரஸங்கேந நீசம் ஸேவிதுமர்ஹதி ॥

(தாத்) பிள்ளையார்கூட தன்வாஹநத்தைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் பூனையை ஸேவிக்கிறார் அதுபோலவே மகான்களுக்கும் சிலசமயங்களில் அற்பர்களை ஸேவிக்கும்படி ஏற்படும்.

ஸந்தப்தாயஸி ஸம்ஸ்திதஸ்ய பயஸோ நாமாபி ந ஜ்ஞாயதே முக்தாகாரதயா ததேவ நலினீபத்ரஸ்திதம் ராஜதே । ஸ்வாத்யாம் ஸாகரஶுக்திமத்யபதிதம் தந்மௌக்திகம் ஜாயதே ப்ராயேணாதமமத்யமோத்தமஜுஷாம் ஏவம்விதா வ்ருத்தயஃ ॥

(தாத்) ஒரு துளிஜலத்தை எடுத்து நன்றாய்க்காய்ந்த இரும்பின்மேல் விட்டால் அதுதுளி இருந்த இடமே தெரியாமல் போய்விடுகிறது. அதேதுளியை தாமரை இலையில் விட்டால் முத்துப்போல காணப்படுகிறது, மறுபடியும் அதே ஜலமானது ஸமுத்ரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிப்பியில் விழுமானால் அது நிஜமாகவே முத்தாக ஆகிவிடுகிறது அதுபோல் அதமன், மத்தியமன், உத்தமன், இவர்களை அடைவோர்க்குவரிசையாக அதேமாதிரி பலன்தான் கிடைக்கும். (காய்ந்த இரும்பு அதமனுக்கும், தாமரை இலைமத்தியமனுக்கும், முத்துச்சிப்பி உத்தமனுக்கும் உதாரணம்.) உகஉ.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑌰𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

(தாத்) நீசர்கள் விக்கினம்வந்து விடும் என்றபயத்தினால் ஒருகாரியத்தையும் ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மத்தியமர்கள் துணிந்து ஆரம்பித்து விக்கினத்தினால் தடைப்பட்டு நின்றுவிடுவார்கள். உத்தமர்கள் எவ்வளவு விக்கினங்கள் நேரிட்டபோதிலும் ஆரம்பித்தகாரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டார்கள். எ-று.

௨௧௫.

𑌅𑌧𑌮𑌾 𑌧𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(தாத்) அதமர்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள். மத்தியமர்கள் பொருள், கௌரவம், இரண்டையும் விரும்புவார்கள். உத்தமர்கள் கௌரவத்தை மாத்திரமே விரும்புவார்கள், ஏனென்றால் உத்தமர்களுக்கு கௌரவம் தான் பொருள், எ-று.

௨௧௬

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌸𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌪𑍋𑌷𑌣𑍇 𑌚𑌿
𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌶𑍋𑌷𑌣𑍇 । 𑌵𑌿
𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌤𑍋𑌷𑌣𑍇 ॥

(தாத்) தேகத்தை போஷிப்பதில் தாயாருக்குசமானமும், தேகத்தை சந்தோஷத்படுத்துவதில் பெண்சாதிக்கு சமானமும், தேகத்தை அலங்கரிபபதில் (பூஷணங்களில்) வித்தைக்குச்சமானமும், தேகததை இளைக்கச்செய்வதில விசனத்திற்குச் சமானமானதும் கிடையாது. எ-று. ௨௧௩.

वृद्धौ च माता पितरौ साध्वी भार्या सु
तः शिशुः । अप्यकार्यशतं कृत्वा भर्त
व्या मनुरब्रवीत् ॥

(தாத்) விருத்தர்களான தாய்தந்தையரும், நற்குணமுடைய பெண்சாதியும் குழந்தையாகிய குமாரனும் செய்யத்தகாத காரியம் செய்தாகிலும் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்கள் என்று மனுசொன்னார். எ-று. ௨௧௪.

खल्वाटो दिवसेश्वरस्य किरणैः स
न्तापितो मस्तके वाञ्छन्देशमनातपं
विधिवशात्तालस्य मूलं गतः । तत्रा
प्यस्य महाफलेन पतता भग्नं सशब्दं
शिरः प्रायो गच्छति यत्र दैवहतकस्त
त्रैव यान्त्यापदः ॥

(தாத்) வழுக்கைத்தலையையுடைய ஒருமனிதன் நடந்துபோகும்பொழுது வெய்யலினின்றும் தன்தலையைக் காப்பாற்றுவதின் நிமித்தம் நிழலிருக்கும் இடத்தைத்தேடிக்கொண்டுபோகிறவனாய் ஒரு பனைமரத்தினுடைய நிழலில் போய்நின்றான். இவனுடைய கெட்டகாலத்தினால் அவ்வி

டத்திலும் ஒருப்பனம்பழம் இவன்தலையில்விழுந்து இவன் தலைபடார என்று உடைந்தது. அதுபோல காலபலம்போருமலிருந்தால நாம் வரபபோகிற ஆபததினின்று தபபிததுகொள்ளவேண்டி எவ்விடம்போனாலும் அந்த ஆபத்து அவ்விடத்திலும வந்துசேரும். எ-று. ௨௧௫.

கிம்கரிஷ்யந்தி வக்தாரஃ ஶ்ரோதா யத்ர ந வி
த்யதே । நக்நக்ஷபணகே தேஶே ரஜகஃ கிம்க
ரிஷ்யதி ॥

(தாத்) வஸ்திரத்தை உபயோகம்செய்யாத திகம்பரர்களான பௌத்தர்களுடைய தேசத்தில வண்ணானுக்கு எப்படிதொழில் இல்லையோ அதுபோல, சமயோசிதமாகவும் மிகவும் சாமர்த்தியமாகவுமபேசும மநுஷ்யரின் வார்த்தைகளைக் கேட்கத்தகுந்தவர்கள் இல்லாவிடின அவர்களசக்தி வீண்தான். எ-று. ௨௧௬

க்ஷமே க்ஷமே யதி தே ஶக்திர்விஷ்ணௌ
ப்ரவ்ருத்தா ந்ருஷு கா கதா । த்ரைலோக்யவ்யா
பி யத்ரூபம் தத்ரூபம் வாமநீக்ருதம் ॥

(தாத்) ஓ! பொறுமை எனப்படும் தேவியே! உன்னுடைய சக்தியானது பரமாத்மாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினிடத்திலேயே ப்ரவர்த்தித்தபொழுது மனுஷ்யரைகுறித்து சொல்வானேன். ஏனென்றால் மூன்று லோகங்களையும் வ்யாபிக்கிற அந்தரூபமானது உன்னால் மிகவும் குள்ளமாக செய்யப்பட்டது. எ-று [illegible]

𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

(தாத்) கற்றபெரியோர்களுக்கு மனஸ்ஸு நினைத்ததை யேவாக்கும் சொல்லிகையும் செய்யும், துஷ்டருக்கு மனது ஒன்றைநினைத்து வாக்குமற்றொன்றைச் சொல்லிகைகளவே றொன்றைச்செய்யும். எ-று. உசு

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂
𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌯𑌾
𑌦𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

(தாத்) பெரியோாகள் செய்த பராசீன க்ரந்தங்களிலிருந்து யெடுத்துசேர்த்த இந்த நீதி ஶாஷ்தரமானது சந்த்ர ஸூர்யர்களுள்ளவரையில் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்க வேண்டும். எ-று. உஎ

𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.

புஸ்தக விளம்பரம்.

கிரந்தயெழுத்து புஸ்தகங்கள்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் மூலம் திக்கு	...	4	0	0
ஷை மட்டம	...	3	8	0
ஹரிவமசம்	...	4	0	0
அதயாத்ம ராமாயணம்	...	0	12	0
வஸிதோபாக்யானம	...	1	0	0
ஷை திக்கு	...	1	8	0
சேஷ தாமம்	...	0	8	0
வைதயநாத தீக்ஷயம் வர்ணசரமகாண்டம்	...	0	4	0
பராயசித்தகாணடம்	...	0	10	0
ஷை க்ளேஸ்	...	0	12	0
திதிநிர்ணயகாண்டம்	...	0	6	0
ஷை க்ளேஸ்	...	0	8	0
ஆசௌச நிர்ணயம்	...	0	1	0
ரோஜ சம்பு	...	0	12	0
பாரத சம்பு	...	0	12	0
விஸ்வகுண தர்சநம்	...	0	6	0
காலபபிரகாசிகை கிளேஸ்	...	0	12	0
ஷை ரப்பு	...	0	8	0
காலாமருதம	...	0	6	0
பலதீபிகா	...	0	8	0
ஸந்தாநதீபிகை	...	0	8	0
ஜாதசநதிரிகை	...	0	1	0
ஜாதகபாரிஜாதகம்	...	0	12	0
ஸ்ரீபாஷ்யம	...	5	0	0
ராமாநுஜகீதபாஷ்யம்	...	0	12	0
சஙகரகீதபாஷ்யம்	...	0	10	0
ஹரிமீடேவ்யாக்யானம்	...	0	6	0